Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Apolinariou metafrasis tou Psalteros dia stichon heroikon =

https://hdl.handle.net/1874/340078

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

Apolinarij interpretatio Psalmorum, versibus Heroicis.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

PARISIIS M. D. LII.
Apud Adr. Turnebum Typographum Regium.
Ex Priuilegio Regis.

Ἀπολινάριος λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐν Καππαδοκίας θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλέω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ, καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δέ γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ, καί φησιν, Ἀπολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας; καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προεμάχουν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔπλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπῄει οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος ἐς τὸ αὐτοῦ ἔργον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μὲν γε Ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι

λαμπρότατος ἦν· τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν, Ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. τοσαύτης γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἑωρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον, καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὁποιονοῦν αὐτῶν εὐμαρέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψεν.

Ταύτης Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης τῆς γνώμης καὶ περὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς ὑπῆρχεν ἀφορμῆς λαβόμενος, ὅπου γε καὶ μηδὲν ἐγκαλεῖν ἔχων, παραγινομένοις θύειν ἰσοπολιτείας ἐφθόνει καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχειν, καὶ τοῦ δικάζειν ἢ ἄρχειν ἢ ἀξιωμάτων κοινωνεῖν οὐ μετεδίδου. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ξυνεχώρει ἐκδιδάσκεσθαι τοὺς παρ' ἕλλησι ποιητὰς καὶ συγγραφέας, οὐδὲ τοῖς τούτων διδασκάλοις φοιτᾶν. ἐλύπει γὰρ αὐτὸν οὐ μετρίως Ἀπολινάριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὴν εἴδησιν καὶ λόγων ἰδέας παρεσκευασμένος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος οἱ καππαδόκαι παρευδοκιμοῦντες τοὺς τότε ῥήτορας· ἄλλοι τε ἐπὶ τούτῳ πλεῖστοι ἐλλόγιμοι, ὧν οἱ μὲν ἐζήλουν τὰ ἐν Νικαίᾳ δόξαντα, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀρείου ὥρμηντο αἱρέσεως. ἐντεῦθεν οὖν μόνον δημιουργεῖσθαι τὸ πειθὸν οἰόμενος, οὐ ξυνεχώρει τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἑλλήνων ἀσκεῖσθαι μαθήμασιν. ἡνίκα δὴ Ἀπολινάριος οὗτος εἰς καιρὸν τῇ πολυμαθίᾳ καὶ τῇ φύσει χρησάμενος, ἀντὶ μὲν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἐν ἔπεσιν ἡρῴοις τὴν ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν συνεγράψατο μέχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας, καὶ εἰς εἰκοσιτέσσαρα μέρη τὴν πᾶσαν πραγματείαν διεῖλεν, ἑκάστῳ τόμῳ προσηγορίαν θέμενος ὁμώνυμον τοῖς παρ' ἕλλησι στοιχείοις κατὰ τὸν τούτων ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν. ἐπραγματεύσατο δὲ καὶ τοῖς Μενάνδρου δράμασιν εἰκασμένας κωμῳδίας, καὶ τὴν Εὐριπίδου τραγῳδίαν καὶ τὴν Πινδάρου λύραν ἐμιμήσατο, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν θείων γραφῶν τὰς ὑποθέσεις λαβὼν τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων μαθημάτων, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπόνησεν ἰσαρίθ-

μοις καὶ ἰσοδυνάμοις πραγματείας, ἤθη τε καὶ φράσιν
καὶ χαρακτῆρι καὶ οἰκονομίᾳ τοῖς παρ' ἕλλησιν ἐν τούτοις
εὐδοκιμήσασιν· ὥστε εἰ μὴ ἀρχαιότητα ἐτίμων οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ἐπίσης, οἶμαι,
τοῖς παλαιοῖς τὴν Ἀπολιναρίου σπουδὴν ἐποίουν, καὶ
ἐδίδασκον ταύτην, πλέον αὐτοῦ τὴν εὐφυΐαν θαυμά-
ζοντες, ὅσῳ γε τῶν μὲν ἀρχαίων ἕκαστος περὶ ἓν μόνον
ἐσπούδασεν· ὁ δὲ τὰ πάντων ἐπιτηδεύσας, ἐν κατεπει-
γούσῃ χρείᾳ τὴν ἑκάστου ἀρετὴν ἀπεμάξατο. οὐκ ἀγεν-
νὴς δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα ἤτοι τοὺς παρ' ἕλλησι
φιλοσόφους ἐστὶν αὐτοῦ λόγος, ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγρα-
ψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας ἔδει-
ξεν αὐτοὺς ἀποβουκοληθέντας τοῦ δέοντος περὶ θεοῦ φρο-
νεῖν. τάδε γὰρ ἐπιτωθάζων ὁ βασιλεὺς, τοῖς τότε διαπρέ-
πουσιν ἐπισκόποις ἐπέστειλεν, ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων·
οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψαν, ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ ἔγνως·
εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἳ Βασιλείῳ τῷ
προστάτῃ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησιῶν ταύτην τὴν
ἐπιστολὴν ἀνατιθέασι, καὶ οὐκ ἀπεικός· ἀλλ' εἴτε αὐτοῦ,
εἴτε ἄλλου ταῦτά ἐστιν, ἄγασθαι δίκαιον ἀνδρείας καὶ παι-
δεύσεως τὸν γράψαντα.

Ὁ τοῦ βασιλέως νόμος, ὃς τοῖς χριστιανοῖς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοῖς Ἀπολιναρίοις, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέροις ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἤστην ἐπιστήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοφιστικῶν, χρειώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τὴν ἅτε τέχνην γραμματικὴν χριστιανικῷ τύπῳ συνέταττε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσον κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συγγέγραπται· τοῦτο μὲν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέταττε· τοῦτο δὲ καὶ τῷ τραγῳδίας τύπῳ δραματικῶς ἐξειργάζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως ἂν μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀνήκοος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Ἀπολινάριος εὖ πρὸς τὸ λέγειν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἔθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ' ἕλλησιν.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμὸς α΄.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος ὃς πεπόρευται δυσ-
σεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ἀλι-
τροτάτοισι κελεύθοις,
οὐδ' ὀλοῆς ἕδρησιν ἐφίζε
τῷ λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχει ἐν θείῳ κραδίην
συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καίριον ἀντέλλον σφέτερον μελιηδέα καρπὸν,
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλός.
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἔρα χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέ ποτ' ἀνστήσονται ἀλεῖται,
οὐδ' ἄρ' ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων·
οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυστήνων γε μὲν ἢ προθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμὸς β'.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἡνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτέροισι Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς ἔσται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπερόπλιον κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἑοῦ τε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν ἀπασόμεθα, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγελοίασε τοῖσδε,
κατερίζων τ' αὖ μυκτηρίζεται ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτός μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἑῷ μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι πρωτοφάτῳ αὐτός σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοὶ πείρατα πάνθ' ὑπὸ μήνην·
σιδηρέῃ δ' ἐν ῥάβδῳ τοῖσδέ γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεῦ' ἠΰτε συντρίψας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίετε·
παιδεύθητε καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καί οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐσσήν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσητε κελεύθου.

εὖτε θοῶς φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἄμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γ. 3.

Δαβίδου λυγρὸν τελέπατον μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλώνειον, ἑὴν λίπε καὶ ἐκτὸς ἕδρην.

Δυσμενέες δὲ τοσοίδε περιπλήθουσιν ἐμεῖο,
πολλοὶ δ' ἐρχόμενοί μοι ἀθρόοι ἀντιφέρονται,
οὔτινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὃ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος,
αὖ δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἵ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὁμαρτῇ.
ἔγρεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμεῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σεῖο εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δ. 4.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην.
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί τόσον τρέφετε βαρυτλήμονα θυμόν,
ἐς τί φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα τί θεᾶσθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει.

μινῦις ἀπαθαλίης περιφερεστέρη ὔμμι τετύχθω·
φράζεσθ' ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασὶ, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τὲ τέκμαρ τὸ χρύσεον σεῖο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου·
εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ' ἐπ' ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδεις.

Ψαλμὸς ε.

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, θρήνου δ' ἐπιδέρκεο φωνῆς·
αὐτὸς ἄναξ θεὸς, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς·
ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ περιφαείνης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔ ποτ' ἐτύχθης·
οὐδέ τις ἐνναέτης παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται,
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ' ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας·
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης·
ἐχθαίροι δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκτῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν προσπτύξομαι ἱρόν.
σεῖο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη, χάριν ἐχθρῶν
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν.
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι·

τῶν δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγάασι μάταιαι·
λαιμανίη δ᾽ οἰχθέντι τάφῳ παρομοίϊός ἐστι,
τῇ γλώσσῃ δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ· βουλέων δὲ κακῶν ἄπο πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πληθὺν σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάοιντο, τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ᾽ οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ᾽ ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίροις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ᾽ εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ϛ.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδδος ἄεισε,
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ᾽ ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἔσσο μοι ἰητήρ, ταράχου δέ μευ ὀστέα παῦσον,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀπιζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἴως πότε μῆνιν ἀέξεις.
λῦσον ἐμόν, μεταθεὶς πρότερον κότον, ἦτορ ἀνάγκης,
ῥύσεο παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
οὐ γὰρ ἐπιμνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι εἰν ἀΐδαο βοὴν εὔφημον ἀείσει.
ἔμπα γεμὴν ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεὶ μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοέσσω,
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐννέα δέμνια τέγξω.
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·
γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.

ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐσθλήν.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωϊτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς ταραχός τε τετύχθω·
ὦκα μάλ' αἰσχύνοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσω.

Ψαλμὸς ζ΄.

Χουσὶ πάρος Δαβίδον ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμνῇ ἐμμενέτῃ φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἐμπαγέμεν βασιλῆος· ὁ δ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

1 ΘΑρπαλέως ἠπωρῇ βασιλεῦ σέο πάντα τ' ἐτύχθην·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
2 μήποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
3 ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα τό περ σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ στυγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμοις,
4 εἴγε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἐπόρηξα καὶ αὐτός·
δυσμενέων ἀπόρικτος ἐμῶν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
5 καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἡόων κατὰ δήϊος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
6 ἀλλὰ κοτεσσάμενος βελαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὀλομένων ἐπαείρεο πείρασιν ἐχθρῶν.
7 σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφί σε λαῶν·
8 ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψοσ' ἀρθείς.
αὐτὸς δ' ὦναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
9 εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·

καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
10 ἀμπλακίης τέλος ἔστω, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον.
νεφρούς τε κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχεις.
11 ὡς ὁσίην μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσεις,
πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
12 αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν,
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
13 παύσασθε πρὶν ἄορ τανααὸν θήξειτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
14 ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτοῖς·
τοῖσι δὲ καρφομένοις εἰργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
15 δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθέμιστον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
16 χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακὴν δ' ἔσκαψεν ἀταρπόν·
ἀλλ' ἐς ὃν αὐτὸς ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον·
17 κὰκ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
18 εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η.

Δαβίδου ληναῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

Ἄφθιτε νωιτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπὲρ αἰθέρος οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὄπεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἀλέγαντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, τε ἀμύντορα λύσσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,

ἄστρα τε καὶ μήνην, οἷς πυθμένα θήκαο χερσί.
τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων·
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄλλα,
αἰθέρια τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὅττι πόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωΐτερης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄερά τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θ'.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητοῖς ἀριφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα πελάσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
αὐτὰ καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης θεαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιας τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίην στήριξεν ἑὴν πανυπέρτατον ἕδρην·

ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεὸς ἔστι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάῤῥοθος ἄρθμιος ἔστη.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένοις σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρομέην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπερύκων.
αὐτὸς ἀναψύχων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπεσφώθησαν ἑῇσιν·
ᾗ δὲ πάγῃ κρύπτεσκον, ἐνιξυμμάρψατο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψειν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδ' ἐπὶ ἀδρανέων σταθερὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔρχεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ὅμον ἐπ' αὐτοῖς·
ἔθνεά τε γνώῃς βροτέης ἴσωσαν ἐόντα.
τίπτ' ἀποδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπηώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.

quidsi legas τεύχων? vel εὐθυδίκην.

Hic incipit Ps. 10. in aliis edit.

ἵμερον οὗ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροί,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀρειοτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀειζώοντος ἀτάσθαλος ὤρορ' ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσώων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοῖς ἠρνήσατο θεσμοῖς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένειν κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου τε ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνειοῖο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοιο λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσειε περιίκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καί οἱ ἀποστρέψασθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψιστον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐσθλήν.
εἰσορέαις ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰσχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι προλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσαις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύει·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τὴν δ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι τε ἀκηδέσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μεγαλαυχία γῆρυν.

Ψαλμὸς ι΄.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέεις ὡς ἐμεῖο θεῷ ἐπιθαρσέα θυμόν,
σκεῦθον ὀρεσσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆθεν οϊστεῦσαι μεμαῶτες.
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λῖνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἄσθμα θυέλλης,
σφωϊτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει.
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ' ὀπωπή.

Ψαλμὸς ια΄.

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφαλ' ἠχώ.

Μοῦνε σάω μ', ὅσιον γὰρ θ' ἅδην ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.

μύθοις μαψιδίοις ἑτάρον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μηπιόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινὰ
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἔπεσι,
καί σφισιν ᾠήσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀκλεαίνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγεϊ ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἔφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀτερμάντοιο βιώνης.
ἄστρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὤρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ΄.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγάλως τι λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασιλεῦ ἀποστρέψεις ὀπωπήν·
μέχρι τεοῦ ἡμετέρῃ μήδεα φρενὶ μέρμερα πάσσω,
ὠδίνων προσπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεοῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο σκῆνα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσ-
αἴκεν ὀλεοίμην, κεχαροίατο δήιοι ἄνδρες· (σας
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.

πάντοτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆι πολύλλιστον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰώω.

Ψαλμὸς ιγ'.

Δαβίδου σθεναροῦ τρισκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Οὐκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεκταίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργαπίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργαπίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐήθεα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀκλεάνων μήνισι τίς ἀτιμήσειε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου,
λαοῦ ὅταν στρέψῃσε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίῃς ἄφθαρτε παραυλίσσοιτο τεῇσιν,
ἤ σεο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

ἐκπάγλως δολερῆς συνέων ἀηδήματα γλώττης·
ὃς κακὸν οὐ τέκτηνεν, ἑῷ δ᾽ ἔρρεξεν ἑταίρῳ.
οὐ δὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θόρησεν.
μεμπτὸν βασιλῆϊ κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.
τοῖς δ᾽ ἱερὰ δειμαίνουσι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει.
ὅς δέ κέ που ὀμόσῃ τε καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
μηδὲ τόκον δυσάλυτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρῃ·
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ᾽ ὀλισθήσει τρομέων βιότοιο θυέλλας.

Ψαλμὸς ιε.

Δαβίδου χαρίεντος ἐπὶ στήλης ἐελπίμου,
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην·
παρθέμενος πινυτῆς τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πλήθουσι, καὶ ἐν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν εὐσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων ἐς ἓν ἀγείρων
οὐνόματ᾽ ἐκ πραπίδων οὐ χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμοῦ πέλει αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεῦ ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοινοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ᾽ ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήπως αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ᾽ ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀεξητῆρα θεὸν ποτιόσσομαι ἄντην,
δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμοῦ πέλει, ὥς κέ μ᾽ ἐρείδοι·

τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
αὖ δέ μευ ἀμπαύσει τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδῃ λείψας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θήσεις.
ἀλλ' ἀγέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο, τέρψις ἀειζώουσα τετύχθω.

Ψαλμὸς ιϛ.

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσί τ' ὄμμα μάκαρ τανύσειας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωϊτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματά τέ μευ δέρκοιντο τεὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτός·
καί με δοκιμεύων καθαρὸν πυρὶ πηλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀτρέπτοις ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθοις.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄτρομοι εἶεν.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυθι μύθων·
θηητὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλήν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπηλπισμένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐλδαίνειν σεῖο χερείω,
οἷά περ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις
σεῖο πολυζήλων σκέπαι πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περισχέωντες ἔρυκον,

ἀπρήκτοιο κόρυς σφετέρην συνέεργον ἀμοιβήν·
ᾧ στόματι κρυόεσσαν ὑπὲρ βασίλην κατέλεξαν.
οἵ με ποτ᾽ ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκοπὸν λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἀμφήκες δηΐων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποιμήν,
δυσσάμενος σκεδάσειας ἐπὶ ζωοῖς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ᾽ εὐδικίης προφανείην,
ἄρκιον ἐς κόρον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ιζ.

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μὲν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου δ᾽ ὀλοοῖο λιλαιομένου μὲν ὀλέσσαι,
ἔφθ᾽ ἅμα καὶ δέκατον προὺς φθέγξατο τοῖ ἰκόσμον.

Κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα τε ἦκαρ ἐμὸν τε ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων,
ἄῤῥηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περισχόωντο βαρεῖαι·
χείμαῤῥοι τ᾽ ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων.
ταρταρείων μ᾽ ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων

πλεκ-

πλεκτὰ δέ με προὔπεμψε τανηλεγέος λίνα πότμου·
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπειγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
εὐαγέος καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς δύνειεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν βαρὺ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἐκ ποθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὄρνυτο καπνός,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυρὶ φλεγέθοντες ἄνωθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερουβίμ·
ἵπτατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθείς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἦμαρ ἐλέσθαι.
ἀμφὶ ἑ κυκλώουσαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷά περ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
ὡρμήθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτη δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδή·
θεσπεσίοις σκέδασεν ἐπιτροχόωσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμ' ὠλίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι δαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σὴν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλήν·
πνεύματος ἐπτοίηντο τεοῦ τόσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσεδέκτο ῥεέθρων·

ῥύσεταί ἐκ δηΐων μ᾽, οἷσιν περιώσιος ἀλκή,
ἀνδρῶν τ᾽ ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῷ προὔτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καὶ μὲν ἄναξ προμάχιζεν, ἐπεστήριξε δ᾽ ἐρωήν·
θαρσαλέον δ᾽ ἔστησεν ἐπ᾽ εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύσεταί ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ στυγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν·
οὕνεκά οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
σὺν ὁσίων ξυνέελθος ἐῇς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ᾽ ἀθῷον ἀθῷος·
ἐσθλῷ ἀνέρι πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ᾽ ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀλαώσαις.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διασκάψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πεῖραν·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τῶν δ᾽ ὑπεραθλεύησιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ,
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,

ἢ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβοηγῷ μ' ἔζωσε θεὸς πελώριον ἀλκήν·
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν τε ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βελαεράς τε μενεπτολέμους τε διδάσκων,
παγχάλκειον ἔτευξε βραχίονας ἠΰτε τόξον.
καί με πόρες μερόπεσσι φάος ἀλκτῆρά τ' ἀνάγκης,
καὶ σέο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοθ' ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίη κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς εὔρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐπαυόμενόν με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξωσι δαμέντες·
οὐδὲ πιεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἔσσεται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠὼ ὀρέῃ με κόρυσσας ἀεθλοπόνῳ κατὰ δῆριν,
ἀντιβίους ξυνέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκέϊ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὔ σφισιν ἦεν ἀμύντωρ.
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀΐεσκε λιτάων·
τοὺς διαλικμήσαιμι ἅτε χνόον ἄντα θυέλλης.
πηλὸν ὅπως πεζῇσιν ἐπιστείψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔριδός με διχοστασίης τε σαώσεις,
καί με καταστήσειας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μὲν ζυγῷ αὐχένα δοῦλον·
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι υἷες,

πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεύς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη·
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς γεγαὼς δηΐοις κεραΐζοι
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοπρεπεῖ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὕπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεὺς πολὺ φέρτερος εἴην·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορραφίης με σαώσοις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ διίξομαι ἔθνεσιν οἴμην·
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα φέγγος ἄγεις ἀλεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεκτήναο χριστῷ
Δαβίδῃ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ιη΄.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλοισι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἔδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι ῥημήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολύς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μὴν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο ῥημήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἅτε νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἔπρωθεν ἰὼν περιελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχοτρόφος ἐστὶν ἄνακτος,

πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
Θεῖον ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων εὐδικίας παναληθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐελπίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἱμεροέσσης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων.
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις·
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νισσόμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καί σευ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ.

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

ΕΥ ξαμένῳ θεὸς ἦμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σευ Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου χατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν·
ἐκ δ' ἱερῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπιμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σεῖο καρφομένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοτερπέα βουλήν.
σεῖο φερεζώου κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεί.

πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων·
νῦν ἐδάην ὡς χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν·
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσει.
κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσοις,
εἰσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς κ΄.

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐεικοστὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄναξ, ἄχραντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῆ-
σιν· οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἄλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μιν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηΐστην βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἥκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀλεξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ·
καί οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντοθ' ἀπέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἑαστήν,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤρεισε πέζας.
ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύραι.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·

ἂν δέγε τῷ πυρόεντι κότῳ σύμπαντας ἀτύζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσσας ἑῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αἰνοτόκον μεροπηΐδος ἔκτοθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βείσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀσταθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
ἀντιβίων τρέψας ἐλέγχεα νῶτον ἀεικῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσσας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένει μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς κα.

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοστὸν μέλος,
ἦσεν δ' ἑῴας ἀντιλήψεως ὕπερ.

Δέρκεο ἤπιε μάκαρ με, μάκαρ, τί με πάμπαν ἔλειπες·
τῆλε μὲν ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπερύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ ἔσσεαι αὐδήν·
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ἰσραήλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀριδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους στυγερῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,
οὐδέ σευ ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος αἶσχος ἔφευρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, εἴ οἱ καταθύμιός ἐστιν.
τεκνογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·

ἐλπίδα κικλήσκω σὲ τὸ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποσταίης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐ δ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοὶ μὲν κερόεντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφὶ μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδασσό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίιος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἐστήν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὅσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.
ἡμετέροις ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάζειας ἀρωγήν.
ἡμέτερον ξίφεος τανυήκεος ἄρπασον ἦτορ·
ῥύσαο μουνογενῆ σὰν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σῶ με σάω βασιλῆος στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σὸν δ' ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁπόσοι φοβέουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο θεὸν βασιλῆα γεραίροι,

καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν εὐχήν,
οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλά ἑ κικλήσκοντος ἐμεῦ ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μετ᾽ ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας τίσαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλήσαιατο θυμόν·
ποιμένα δ᾽ αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,
καί μιν γουνάσονται ἐνωπαδὸν ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη γὰρ ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτάνευσαν ἀειτρεφέες χθονὸς ἄνδρες·
αὐτάρ ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ᾽ ἔνερθεν.
ζῇ δέ οἱ θυμὸς ἐμός, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἔελδον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φρασσάτω βασιλῆϊ·
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήραος ἔκτισεν ἀστήρ·

Ψαλμὸς κβ΄.

Εἰκοστὸν ἠδὲ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.

Οὔ πως ἀθάνατός μ᾽ ἐπιδευέα πάγχυ νομεύων,
εὖ γε παρὰ χλοάοντι κατεσκηνίξατο χώρῳ·
θυμὸν ὑπ᾽ ὀλβίστοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρπούς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος·
εἰ γάρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔ κεν ὑποδδείσαιμι τεῇ περιθάρσυνος ἀγκῇ·

σκῆπτρον σεῦ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔσχεν.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βρίθουσαν ἐμῶν καὶ ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωϊτέρην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίηνας ἐλαίῳ·
οἷ᾽ ἀτὰρ εὐφροσύνης σέο μοι δέπας ἔμπεδον ἔστω.
σεῖο διηνεκέως καὶ ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς κγ΄.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εἰκοσὸν τρίτον.

Χθὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ᾽ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θείῳ·
ἢ τίς ἐπ᾽ εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσῃ·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ᾽ ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε ματιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑπεροπτεύσας,
οὐδ᾽ ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖραν ὀμόσσας.
οὗτος ἐπ᾽ ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος·
θεσπεσίην δ᾽ ἐλεητὺν ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
αἱ δ᾽ ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ᾽ εὐκλείης βεβαὼς παρελεύσεται ἐσωήν.
τίς ὅδε δ᾽ εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
ἀθάνατος σθεναρός τε, καὶ ἀπερσπόπλος ἐρωῇ,
ἀθάνατος μενέχαρμος ἀεὶ περικάρπεϊ γαίων.

ὑμέων ἄψεα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης μεμαὼς παρελεύσεται ἐστήν.
τίς δ' ὅγε γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
μοῦνος ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστήν.

Ψαλμὸς κδ'.

Τέτρατον εἰκοστὸν τοῦ μέλος Δαβίδος ἄεισεν.

ΤΟὶ πελιθαρσείης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μηδ' ἐπιπιστεύσας τοι ἐλέγχεα μῶμον ἑλοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γενοίμην.
αἰσχέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη·
μαψιδίων ῥηκτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίην μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τρίβοις ἀγαθαῖς τοῦ θεοδμήτοις τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύσαις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐοικότα πάντα διδάσκοις·
λισσόμενός τοῦ ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἐκ παλάχης μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μή μευ ἀπαθανίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
εὖ δὲ θεὸς γεγαὼς, ἐλεητύος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη·
τοὔνεχ' ἀμβροτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφρασε θυμῷ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποὶ,
μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,

ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέρι ἵλαος εἴης.
τίς πόσον ἀθάνατον τρομέων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν σπεύδων θεοπρεπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοὶ κτήσαιατο παῖδες.
ἀθάνατον τρομέοισι πέλοι περιώσιος ἀλκή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει τρομέοισιν ὄνειαρ.
συνθεσίην ἀείδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπῃώρησα θεοῖο,
οὕνεκά μευ δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενής τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βρίθουσιν ἀνίαι.
ἀλλά γε ῥιγεδανῆς ἀπολύσεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθέμιστον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καί με φύλασσε·
μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν αἶσχος, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόοις τε ἀκηέας εὗρον ἑταίρους·
Ἰσραὴλ πᾶσαν ἀλεξήσειας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κε΄.

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλεν ὕμνος.

Ἡμετέρῳ δικάσαιο ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μήμ' ὀλιγηπελίη πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπιάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπέϊ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν αἴτιον ἐστί,
καί σευ ἀληθείῃ γνώμην κατάθυμιος αἰεί.

οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισσα θοώκοις.
οὐδ' ἐπαγγρομένοισι συνέμπορος ἤλθον ἀλίταις.
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ' ἀλέεινα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀχράντοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σέο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν εὐφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σέο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιον δ' ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος αἴγλης.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδὲ μετ' ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσσῃς.
κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενός μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ σταθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι περὶ κλήσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κς'.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐεικοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κῶμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη.
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ' εἴ μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἔλθοι·
ἐλπὶς ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θεόθεν, τόδε μοι περιπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰὲν θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,

αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομύχοισι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὕπερ πέτρης ἀνάειρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδ' ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θήσω ἀμφέρρεξα θύος κλισίην ἀλαλάζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
κέκλυθι, καί μ' ἐλέαιρε· νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο·
νωϊτέρη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος εὐάντητον ἀεὶ διζήμενος εἴην.
μὴ μὲν σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν,
μηδὲ παρακλίνειας ἀδυσσάμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθήῃς,
μηδέ με καλλείψας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπέδεκτο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μοι κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσαν·
αὐτῇ δυσνομίῃ δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβαις.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζʹ.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

ΠΡὸς σὲ μάκαρ βοόω, σύ γε δέχε· μή με παρήθοις.
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ξυνομένου τε σιωπῇ,

πυθμένα νισσομένοις χθόνιον πανομοίιος εἴην.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω.
μή μεν ἀμαρτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδὲ μετ' ἐργατίνῃσι κακοῤῥαφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λεγέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἑοῖσιν.
οὐλομένων δέξαιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμορημένον ὧν δόσαν ἄλλοις.
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόσον ἦπις ἐφεύρετο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καί οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλείεντα σαώσοις,
καί σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεύων.

Ψαλμὸς κη.

Ὄγδοον εἰκοστὸν τοῦ μέλος κλισίηθεν ὁδεύων
Δαβίδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ ἀπαλόχροας ἄρνας·

οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχὸς τ' εὐκλείης ἀειδείκετος ἐβρόντησεν·
αὐτὸς ἄναξ πελέεσσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐῇ περιώσιος ἀλκῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδρους βελαερὰς Λιβάνοιο κεάσσοι,
λεπταλέας τεύχων λιβανήϊον οἷά τε μόσχον·
μουνογενὴς δ' ἅπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου·
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἐρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψαν·
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι·
ναιετάει βασιλεὺς ἀρεταῖς κρουνηδὸν ἰούσαις.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσοι·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἄρρηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς κθ΄.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ εἴνατον ἱερὸν ᾆσμα
Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

ΣΟν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἠμάτιος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον·
ψυχὴν δ' ἐξ αΐδαο παλίσσυτον ἤγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ἀπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.

εὐσα-

εὐαγέες μελέεσσι θεὸν φορμίξατε θείοις,
καί οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος περιπίδεσσι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψετ' ἑῴη.
εὔθυμος δ' εἶπον, σάλος ὅππι μοι οὔποθεν εἴη·
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον εἴ πορον αἷμα, καὶ ἐς ἀΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν; ἀγηθείη δ' ἀγορεῦσαι;
εἰσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ καὶ ἐπίρροθος ἔστη·
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα·
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέμας αἴνυται οἴμην.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λ'.

Τήνδε τριηκοστὴν ἰδίῳ προφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῳ βοάει.

Μὴ με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερόν με σέο κλίνας ἀειήκοον οὖας·
νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατ' ἔχθεος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀοσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου τροφὸς ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄξαντι πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθήσω.

ἀρχὸς δηϊοθὴς πελέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀπρήκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἠπίδι χαίρω·
σὴν φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μου ἀδρανίην ἀγανόφροσιν εἶδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀνιγροῦ·
ἴχνιά μου στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενον μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αἰνῶς·
μῆνις ὀπιβείσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἕλκω.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγουσι βιώτης.
κάρτος ὀϊζυροῖς πενίης ὑπεξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φρικαλέη τρηχὴ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος γὰρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθρούς.
μωμητὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἀπρήκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεύχει ἀπολλυμένῳ παρομοίιος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχέεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἳ θ' ἅμ' ἀγρόμενοί μου ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέω σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμεῖο,
σῇσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥύεο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατοι προύφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀγεῖται.

ἄφθογγα δολόεντα γενοίατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορραφίην ὁσίοιο·
πολλὸν ἀγηνορίῃσιν ὀνοσσάμενα συγγενῆσι.
ὅσσης ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,
ἣν κρύψας μάλα δή σε περιδειδομένοισι φυλάσσειν·
ὅσσης ἐπιδευομένοις εἰργάσσαο πάντοτ' ἀρωγῆς,
ἀνδρομένης κατένωπα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἔκτοσθε βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἔλεην τεὴν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἐφάμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν δὴ ἄναξ βοόωντος ἐμεῖο ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη τε μάλ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' οὐρανίοιο θεοῦ ἐλπίζετ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λα.

Τοῦτο τριηκοστὸν τελέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μεριζομένου.

Ὄλβιοι ὅσσ' ἀνέδεχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσί τ' ἀτασθαλίαι μερδημμέναι οὐκέτ' ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων,
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ πύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μευ ἄναξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χροῒ πῆχθεν ἄκανθαι.
ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόον δ' οὐκ ἔσκεπον ἄτην,

εἶπα θεῷ πρῆξιν μὲν ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσθ' ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐ δ' ἐπιχευομένων ὑδάτων περ ἐπεῖεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεργεύσης με πελέσκεο πύργος ἀνίης·
χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβαλόντων.
γνοίης δ' ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν·
εἰς σὲ μάκαρ στήριξα διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἵ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἆσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῖς,
ᾧ δὲ θεὸς μεμβλῆκ' ἔλεος περικυκλώσειε.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς λβʹ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης ἐπιήρανος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίην φιλέει λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐσθλήν,

πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἄδην ἐλεητύος αἶα.
οὐρανοὶ ἐῤῥίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τεύχει καὶ θέμεθλος κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ δονέοιντο ὁπόσσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῆ.
ἀθάνατος σκεδάσειεν ἀπείριτα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μελεδῶνας·
δήνεά θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως ἐπιμίμνει,
μέρμερα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάριστον ἐῷ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἔχεσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπήν·
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·
ὄμμασιν ἐνναετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεκτήνατο μοῦνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι·
οὐδὲ γίγας κακότητα φύγει περιθάρσεος ἀλκῇ.
ἵππος ἐνὶ πτολέμοις ἀχρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐδέ κεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐπάνωθεν ἐπὶ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμελημένοι εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπερύξαι,
καὶ θρέψαι συνόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.

ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰανθείς,
καί οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λγʹ.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μὲν μεδήϊον ὑποπτεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν·
τόνδε ῥινκοσὸν τελ πατόκεθ' ἅμα κῶμον ἐμέμψεν.

Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μῦθος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μοι ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι εἰσαΐοντες ἑῷ κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καί οἱ ἀγρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
οὖας θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθλήν,
παντοίης δ' ὀλοῆς με θεὸς ἐξείλετ' ἀνίης.
προσεύσατέ οἱ πελάσαι, καί οἱ φρεσὶ φέγγος ἑλέσθαι,
ὥς κεν ἀμφιμήτοισιν ἀεὶ λάμπῃ τὲ προσώποις.
ᾧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλέγχεος ἔκτοθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων περιδίξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἄνδρεσσι σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ περιδείδιτ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τευ ἐφημερίων τις ἐτύχθη.
δευομένοις ἐδάμασσε πολυκτεάνοις ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.

δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμεῦ δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἐνηέος ἄμμε διδάξω.
τίς πέλει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην,
ἰθανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,
καὶ στυγερῶν ἀπάνευθε δόλων σέο χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄλγεα τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπῆς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήϊον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶδεν ἀρήγειν·
πνεύματι δὲ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ γὰρ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνῖαι,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐσσήν.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ ἄν τι καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἀμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄτιμος ἐτύχθη.
οἱ δ' ὅσιον στυγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
οὔ κεν ἀλιτραίνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λδ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μεταπόμπιμος κιθάρῃ.

Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.
νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβών, ἐπιτάρροθος εἴης.

φάσγανον ἀμφῆκες δηΐων κατέναντι τιταίνοις·
ἔννεπε μοῦ ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθην.
θυμὸν ἀνιχνεύοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψειας ὀπίσσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξαν.
ἣν φρεσὶν οὐ δοκέουσι πάγην, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γενοίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τόπερ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καί οἱ ἀλεξικάκῳ περὶ φέγγει γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀνστάντες μ' ὅσσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεσσυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐπὶ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ τόσον ἥνδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυναγέρθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,

ἀντιβίην κρυφίοισιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες.
εἰπὲ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογένειαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἠγαθέῃ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
πὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ σκολιοῖσιν ὀπωπαῖς·
οἳ γάρ μοι εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα δ' ἐμὸν στόμα μηνύοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μὴ μὲν ἀποσταίης πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὄσσοις.
σῇσιν ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἄχραντε δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμήν,
μὴ δ' ἐπιγηθήσειαν ἀνάρσιοι ἀνέρες ἡμῖν·
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄλγος ἐμῆς ποτὲ διπλόον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἔπεσιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μελπόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σεῖο πολυκλήεντα πανημαδὸν αἶνον ἀείσαι.

Ψαλμὸς λεʹ.

Ἄφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων.
αἰεὶ δυσφροσύνην συγερὴν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολερῇ μεμελήατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε ὑμνήεις ἔλεος τεὸν οὐρανὸς ἴσχει·
σεῖο δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἴσας εὐδικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῦλα σαώσεις·
ὡς δὲ τεὴν ἐλεητὺν ἄναξ πληθοῦσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται ἐλπίς·
πιαλέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βρίθουσι μελάθρων·
καί σφεας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν δ' ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσοις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλεγχῆεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λϛ΄.

Ἀμφ' ἕκτῳ χαρίεντι τριηκοστὸν λίγα μέλπων
ἔβραχε Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρη.

ΜΗποτέ μοι φθονέσειας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ' ἐπιθαμβήσειας ἐπ' ἐργατίναις κακότητος.
οἱ δὲ γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ καταπερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάτειλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρου·
χαίρων ἀθανάτῳ κατὰ θύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ' ἀπόληγ', ὁ δέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσει δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίϊον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐστης βιοτῆς ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμηλότος αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμειδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσειας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ ἄγιτες αἴνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
ἀλλ' ἔτι βαιόν, ἄφαρ παρελεύσεται ἠπὶς ἀλιτροῦ·
καί οἱ ἀνιχνεύσειας ἕδος τὸ δ' ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ' ἠπιόθυμοι, ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρός,
καί οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον εἶσιν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθῖσαί τε πένητα,
ἰθυνόοις ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.

ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσοις.
φέρτερόν ἐστ' ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσει δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἶσ' ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὔκεν ἐπαισχύνοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ὀκρυόεντι κόρῳ βρίθοιεν ἀπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδην ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ' ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνήρ, οὐκ οἶδ' ἀποδοῦναι,
οἰκτίρει γὰρ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.
οἳ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἐπίκουρος ἐρείδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ἑλδομένην γενεὴν ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτίρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.

αὐτὰρ ἀθεσμοσιώνῃ μεμηλημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀτερμάντοισι χρόνοισι.
θείην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλώσσῃ δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.
οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην ποτιδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν·
ἀλλ' οὔχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἐέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργὸν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτό οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθ' εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέι λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆεν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δευομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσετ' ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων
ὢν πάθε, ὃ παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεπονθώς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

Μὴ με τεὸς βαρύμηνις ἀκηχέατι θυμὸς ἐλέγξῃ·
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
εἵνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καί σευ ὅπως δηΐην μοι ἐπεσπείξαο χεῖρα.
τίς κ' ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ στυγερῇσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἰὼν ὃν οἶμον·
οὕνεκά μευ κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μευ παυσωλὴν ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε δὴ ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἔελδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθη κραδίη, μελέων δ' ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἐρατεινὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
αὐτὰ φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.
οἱ δέ μευ ἆσσον ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ὢ, με τόσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ὢ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανημαδὸν αἴσχεσι γλώσσας.

αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικὼς,
ὅστε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἦ τις ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μου καλέοντος ἀκούσῃς.
εἶπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρματα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχαιρον ὑβριστῆρες.
ἡμέτερον κρυφοῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μου ὀφθαλμῶν ἀπολείπεται αἰὲν ἀνίη·
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπλήθοισιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργία μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σπουδὴν ἐέλδον ἐπισβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μου ἀποσταίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τελικοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

Ἡμετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀτασθαλίῃ μου ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν εὐερκέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δή μοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς·
εὐπαθὲν δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖτις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο, φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,

ὄφρα διαγνοίην ὅ,τι νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμήν,
καί μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήϊον ἔγνως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώοισι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος πεφόρηται.
ἀγνώσσει ὅ,τι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦρ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζωον ἔρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσεαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐλάσσαις.
σεῖο γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὕπο θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καί οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἐστὶ γενέθλης.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπικέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρεάσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καί τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθ'.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τριηκοστῇ περὶ μολπῇ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίσω θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν εὐχήν·
ἀνέσπατο δ' ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ στερεῇ στηρίξατο πέζας,
ἴχνος ἑαῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπὴν,
νωϊτέρῳ κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ', ἔλποιντό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧ τε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.
πολλά τοι ἐκτετέλεσται ἄναξ περιθαμβέα ἔργα·
οὐδέ σέθεν βουλῆσιν ἔφυ πανομοίιος ἄλλος.
αἰγένων κατέλεξα τὰ γὰρ πλέον εἶεν ἀριθμοῦ,
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάγχυ θυηλήν·
τοὔνεκα δεῦρ' ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γεγράπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ πραπίδεσσιν ἐέλδωρ·
καί σευ μεσσαπίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοπίῃ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φῦλα τεὸν κλισίης ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν·
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ μ' ἐλέῳ τε ἀληθεῖ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκα μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μου ἔκρυφεν ὄσσων.
καί μου πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ἐπιδευομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,

νωϊτέρην ὅσσοισιν ἐπιπλεύσειας ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μωμητὸς, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ' ἕλοι τίσις δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμέο ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μ΄.

Κόσμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδος ἔμελψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναλκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου τ' ἄμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάριστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὸν ζητῶν ἀρωγόν·
ὄφρα μευ ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μευ βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων ματίην τ' ἀγορεύων·
ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐκτὸς ἰὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιβρύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυτήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἐντύνοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς εἰς αἰεὶ κατ' νήγρετον εὕδοι.

εἰρήνης βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἐλπὶς ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆκεν.
ἀνστήσας μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίω.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μου ἄναξ ἐπίκουρος ἀέξης,
καί με διηνεκέως σοῦ ἐνωπαδὸν ἐῤῥίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς μα.

Εἰς πινυτὴν ποτὲ παισὶν ὑπὲρ θύμοιο Κοραίου
κῶμος τεσσαρακοστὸς ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἥ τε πηγαίων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὣς δ' ἐμὸς ἱμείρει σοῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος εὖτ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄσσοις.
ἤματ' ὁμοῦ τε νύκτας ἔχον γόον οἷά περ ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο σεῖο.
τῶν δὲ παρεμνήσθην, περὶ χεῦον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυμόν,
οὕνεκα θηητὸν κλισίης διελεύσομαι οὖδας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετ' κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον δὴ κάρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δ' ἐδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμεῖο.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἔκ τ' Ἑρμωνιίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τίς ἄβυσσος ἀνήϋτεσκεν ἄβυσσον,

ῥηγνυμένων ξυνιοῦσα τεῶν ὑδάτων ἐπιωγῇ.
κύματά σευ μετ' ἔμ' ἦλθε, βαρύμενα μέρμερα πάντα.
ἦμαθ' ἄναξ ἔλεον κέλεται, καὶ νυκτὶ φαείνει.
εὐχωλὴ παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώνης·
εἶπα θεῷ, τί μευ ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
τίπτε κατηφιόων περιδινίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ' ὀστέα πάντα ἔαχθεν,
πάντοτέ μοι βάζουσι, θεός νυ ποῦ ἔπλετο σεῖο.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανυπέρτατον ἄλκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβʹ.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦσε μέλος.

ΚΡῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσῃς·
κάρτος ἐμὸν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
τίπτε κατηφιόων μεταδινίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
φέγγος ἀληθείης τε σέθεν περιλαμπέα πέμποις,
οἷσι φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνὸν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μευ εὐφρήνειε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μγ΄.

Εἰς πινυτὴν τεκέεσσιν ὑπὲρ θύμοιο Κορείου
κῶμος ὅδε τέτρατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε ποιμὴν,
ἄμμι φίλοι τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τέκτηνας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκληρώθεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μὲν εὐπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεποιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς δ' ἄναξ ἐμός ἐστι, θεὸς δ' ἐμὸν αἰὲν ἐτύχθης,
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἀναείζομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπεγρομένοις γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ μ' ἀπάνευθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὦ τοιούτων ἄμμ' ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητοὺς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἤματα πάντα κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος τόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μεταινίσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις θ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἕτοιμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπριάτον ἀνάποινον ἄναξ ἀπεπέρασο λαόν·

οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι περίξ τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἔσσυτ᾽ ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἀπεχθέος ἀνέρος αὐδῇ,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς φύζης ἀπατῆρος.
ἀλλ᾽ οὐ τοσσατίων λαθόμεσθα σεῦ ἕνεκα ποιμήν,
οὐδὲ τεῶν μνήματα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκποθι πάμπαν·
ἡμείων δ᾽ ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὁμίχλῃ·
εἴποτε νωϊτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ·
ἦ ῥ᾽ οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμήν·
κτεινομένοις γινόμεσθα βίην μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὸν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν·
μόχθων θ᾽ ἡμετέρων, πενίης τ᾽ ἀπελήσαο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς δ᾽ ἐσχήεσσα δύῃ προσεπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥύσεο δ᾽ ἀρρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδʹ.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μήτηρσιν ἀγητὴν
ἔργοις ἠέες αὖθις ἀμειβομένοισι Κοραίου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

Ἐσθλὸν νωΐτερη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆϊ περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλει δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ φῦλα γενέθλης·
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλέϊ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων ἴθυνε καὶ ἀρχεύων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
σὴ σέο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.
ἀγκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλήξοισι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
εὐδικίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον·
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφὴν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ στακτὴ, κασίηθ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλῶν,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰαίνης·
θυγατέρες σέο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσυφέεσσι πέλας βασίλεια παρέστη,
εὖ ἀμπισχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὖας ἐρείδοις·

λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος·
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσονται Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῇς τεὸν ἱλάσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆι γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων·
αἳ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ἐπὶ βάθρον ἀγέσθων,
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐελαθινέος βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώωσι·
τοὺς δὲ καταστήσειας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σεῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ' ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήκτοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς μεʹ.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος θεὸς ἄλκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσῃσι βοηθόος ἡμέας ἄτης.
τοὔνεκεν οὐ πλήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυμαγδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πτολίεθρον ῥοιή·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.

οὐδέποθ' οἱ λήξειε θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἀλλ' ἤοις ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορεῖαι βελαραὶ, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤϋσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὲρ εὐφόρβου σημήϊα τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τόξον συντρίψε, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἔαξει,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
φράζεσθε ἀρίθμοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς μϛʹ.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κοραίου
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

ΠΛίσατέ μοι χέρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνίστῃ βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ·
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐνηέα κλῆρον·
μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
εἰσανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.

οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ.
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κτεατίσσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
αὐτὰ θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζʹ.

Υἱοῖς Κοραίου τερπνὸν ἐγράφη μέλος·
εἰς δευτέραν δ' ἐμέλψαν αὐτοὶ σαββάτων·
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος πανακήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρυάων χάρμ' ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεά τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλήεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
εὖτ' ἐπιδευομένης ἐπιτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγειρόμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἕλοντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσῖδος ἀήτης.
οὐκ ἄρα βάξις ἔην μύθοισι, γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠΰτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμήν.

κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
εὐαγέων ἄχθοντε τεῶν χάριν εὐνομιάων.
σπεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβαλέσθαι,
καί οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας καὶ ἑὰς περὶ κάρτεϊ θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ' ἀτερμάντοισιν αἰῶσιν,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς μη΄.

Ἡδὺ μέλος θεναροῖσιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίου,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.

Κέκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέσθων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος·
κοινότερον σοφίην ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτην πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ' αἶνον ἀειλήκοον οὖας ἐρείσω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
τίπτ' ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ·
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἄνδρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περὶ θάρσυνοι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνετ' ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενετὴν ἱλάσσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.

νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβοις ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν·
ἠὼ ἐκέως καλύβησιν ἑαῖς φθίσουσι γενέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν ἔκτοντο δαμέντες.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεραέσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.
οὐλοὸν ἥδε κέλευθος ἐπὶ σφίσι δίκτυον εἴη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ὡς σταθμοὶ μήλοις, ἀΐδην συμφράδμονες εἷλον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύσοι.
ἰθυνόων δ' ἠῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσει·
εἰν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήϊος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦπερ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ἐπιβρίσειε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπανθ' ἀΐδην δὲ κομίσσοι,
οὐδέ οἱ ἄσπετον εὖχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοῦνον ἐπὶ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν, ὅταν τι οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὔτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύην καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεραέσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.

Ψαλμὸς μθ΄.

Δαβίδου ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Γαῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεός, εἰς ἓν ἀγείρας
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἑῇ περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς ἀναφανδὰ παρέσται,
οὐδέ πως ἀγνώστων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἐάσει·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε διίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα προέρχουσα καταῖξ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι σὺν θεσίην θυσίης ἑὸ πιστώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέωσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα ἡμείοις βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθί μευ Ἰσραὴλ· σὲ γὰρ περὶ ἄλλα διδάξω·
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὔ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σεῖο δὲ καρφομένην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη,
ἠδ' ὅσα που μεμάηνται ὀρεσσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ με που πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ ἀνθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σεῖο δὲ πεινάων δεύσομαι οὔ ποτ' ἐδωδῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγεον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἐπιδευόμενος καλέεις μ' ἐπίκουρον ἀνάγκης,

εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγὸς, ἀτὰρ σύ μευ εὖχος ἀείσεις.
δὴ τότ' ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε μευ εὐδικίας ἑλικώδεας ἐξαγορεύεις,
καί μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι τοῖσιν.
αἰεί τοι στυγέεις μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
τὼ χάριν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ' ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱέϊ μητέρος ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ' ὅτι τοι φρένας ἔσσομ' ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἀντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποθ' ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἢ δ' ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνει.

Ψαλμὸς ν΄.

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας ποτὲ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
εἶτ' αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πειθήνιος ὀφθεὶς τῷ θεῷ
ἧκε τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις κατασύφων·
ὁ δ' εὐγενείας οὐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥπλης ἀκλεοῦς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην.

καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὴν μέγαν,
ᾆσμα κραδίης συντελεῖ μέμψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέτρος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς τε δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
αὐτὴ θεῷ βασιλῆϊ· θεοῦ δ' ἡγεμόνα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

ΔΕυομένῳ μοι ἄναξ περιώσιον ἵλαος εἴης·
Miserere
καὶ μευ δυσνομίην ὀλέσσεις οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·
οὕνεκα δυσνομίην μευ ἐγὼ περιπίδεα πῆν ἀνέγνων,
καί μευ ἀτασθαλίη πέλεται κατ' ἐναντίον ὄσσων.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καί σευ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἂν δὲ δίκῃ μοῦνος περιφραδέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
ἐν γὰρ δυσνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων ἀλυπεύσεις,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσεις με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ἐπὶ σοὶ κεχαρήσεθ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μευ ἄνευθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καί μευ παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νειτέροις ἴθυνον ἐυσταθὲς ἔγκασι πνεῦμα.

μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψειας ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐσθλήν·
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίην στήριξον ἐμεῖο.
εὖ διασημήναιμι τεὰς ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἐπιστρέψουσιν ἀλεῖται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε.
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' ἀνὰ σεῖο βοήσω.
εἰ θυσίην ἐνετείλω, ἐγὼ περιήδηον ἑτοίμην·
ἀλλ' οὐ καρφομένοισιν ἰανθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλόν τε μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο.
ὄλβιά μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
εὖ δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ ῥα τότ' εὐδικίης θυσίην πραπίδεσσιν ἕλοιο·
θῦμά τε καρφόμενον καὶ ἄνω ἀνέρχουσαν ἀϋτμήν.
δὴ τότ' ἐπιρρέξουσι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ.

Ψαλμὸς να'.

Δώηγος κακόεργος ἀπὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηὸν,
εὐμενέος δ' ἰώτησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῦ δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτε μοι ἀλκήεις σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανημαδὸν ἐκτελεύων,
ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθέμιστον ἔβλυσεν ὕβριν·
ὧδε δόλον ποίησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός.
ἀντ' εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθέμιστα πάντ' ἀγορεύων,

γλώσσης

γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὡς δ' ὄρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων·
σεῖο δ' ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ' ὑποφῆται·
τοῖα δ' ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ' αὐτῷ μειδιόωντες·
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ' ἀρωγόν·
θυμῷ δὲ κτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποίθει,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἔδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβ.

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ αἰνιθέου Μαελήτου·
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

ΟΥκ εἶναι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων·
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
ὀψόμενος εἴ τις ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήνορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσαι, ὅσοις μέλει ἄνδρας ἰαίνειν,

E

καί σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχος.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου·
λαοῦ ὅταν στρέψῃσι θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς νγ.

Τὴν δὲ θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδος ἀοιδὴν,
Ζηφαίων δ᾽ ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαούλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ᾽ ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον δὲ μετὰ σφίσι φαῖτο κεκρύφθαι.
τοῦ δὲ μέλος τέτρατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη.

Οὔνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καί μ᾽ ἀναμετρήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἀειήκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηίων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ ἀεὶ ἰχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήιοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔσται,
καί μευ ἄναξ βιότοιο διηνεκέως ὑπερμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψειας ἐμοῖσιν·
σεῖο δ᾽ ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσεις.
αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης μευ ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης·
δυσμενέων δ᾽ ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς νδ.

Δαβίδου πινυτοῦ θεοτερπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ἐπὶ τέτρασιν ἄλλοις.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο νωιτέρην δὲ μετ' οὔασι δέξυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀρίνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπικλίνεσκον ἀνίγρας,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐπὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην ἐπεμέεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἔμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη·
εἶπα δέ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης, columbe
ὄφρα δέμας καμάτοιο ποτώμενος ἀμπαύσαιμι.
τῆλε φυγὴν ἐθέμην, ἐν δ' ἤνυον αὖλιν ἐρήμῳ,
ἀδρανίης δηκτῆρα μένων ταναῆς τε θυέλλης·
γλώσσας σφωιτέρας σὺ μεταστάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τ' ἀνὰ ἄστυ.
πύργοις ἤματι ἠ νυχίη θ' ἕο κυκλώσεεν·
μεσσόθι δ' ἀνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἴ μ' ἐχθρὸς συφέλιξεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέτλην,
καί κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἐρωήν·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώριμε παντόθ' ὁμόφρων·
ἐκ ἄμφω θαλίης παρὰ σοὶ πασάμεθα μιγείσης,
ἦ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἶθ' ὀλοῶν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
εἰς δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔτι ζώοντες ἵκοιντο·
οἳ ῥα μέσης φορέοισιν ἀτασθαλίας καλύβῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ῥέω τε καθ' ἕσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος.

εἰρήνῃ κραδίην ἀπολύσεται ἆσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνοις εἰσαΐων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμην ἀπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δέ οἱ ἁρμονίην νημερτέα θέντο βέβηλον·
καί οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς·
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἁπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον,
ἀλλ' ὀλοαῖς βολίδεσσι μετ' αἰσὶν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆι τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀτιτάλλοι.
οὔποτε ἡμμένοντι σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλά σφεας κατάγοις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέθρου.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιῴην.

Ψαλμὸς νε΄.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως περιφείσεται ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μόγησεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις·
γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπὸ βασίῃσιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆι, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με καταστείβει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισιν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἠμάτιος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχουσι κυδοιμούς.
οὔτι ὑποδδείσαιμι ἐπεὶ σύ μου ἤπιος ἐτύχθης.

εὖ ἐπὶ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
νωϊτέροις στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθοις·
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑαῖς κρύψοισι μενοιναῖς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάξοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγειλα βιώνην,
καί μευ θήκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑπὸ σχεσίῃσι τεαῖς στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλεν ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
εἰσί μοι εὐχωλαί, ἅς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω·
οὕνεκά μευ λύσας θανάτου βαρυώδυνον ἦτορ,
ὀφθαλμοὺς ἀπὸ γόοιο, πόδας ἐξείλε' ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμὸς νϛ΄.

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελίδριον, εὖτε Σαούλου
ἄπρηκτον μανίην ἀσπασίως περιφυγών,
Ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς σπέος ἑζόμενος ὁ πρὶν ἀεθλοπόνος.

Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλεαίροις·
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω.
σῇσι περὶ σκέπῃ σκιερῷ πτερύγεσσι πεποιθώς,

εἰσόκεν ἀχράαντος ἀτασθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, οὗ σύμπαντα φέρω φυσίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προΐεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο·
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυφῇ τεταραγμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν ἄντιον ὄσσων.
θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κῦδος ἐμὸν μέλψει σὲ καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσει.
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοὶ ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πολέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ΄.

Στήλης ἧς μὲν ἔγγραμμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι καλὸν ἄεισμα·
οὗ πάρα πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦ ῥά που ἀτρεκέως ὁσίους ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίην πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι περὶ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλεῖται·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάληνται ἀεὶ ψευδῆ λέγοντες,
ἰοβόλοις ὄφιεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κάτῳ οὔατ' ἔβυσεν·
ἥ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,
φαρμακόεν δ' οὔ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἄγκαρ.
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μωμητοὶ τελέθοισι μάτην ἅτε νίσσεται ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσειεν ἕως νούσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠλίου λελάθοντο πυρὸς περιμολόντος ἐπ' αὐτούς.
ὑμετέρην πρὶν ἔραμνον ἑὰς διαίδμεν ἀκάνθας·
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ἀρηῇ.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματι που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτρῶν.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς νη'.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμύμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄψογον ὕμνων·
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀερσιπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἶνον ὀπάσ-
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος. (σαι.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων μ' ὀλοῶν βαρυώδυνον ἦτορ,
οἳ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσεις.
κάρτιστοι νύ μοι ἄνδρες ἐπιβρίθεσκον ἰωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης οὐδ' ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐγρόμενος βασιλεῦ πὰρ ἐμὲ ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ σθενέων Ἰσραήλοιό τε ποιμήν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀτασθαλίης θεράποντας.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψοισιν ἅπαντες,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαΐοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χαίρειν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει.
ἀμφιβάλοι μ' ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιντο,
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσαις,
καί σφεων ἰωρείην δαπέδῳ πελάσσας ἀμύντωρ·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρῃς μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἁλῷεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,
πεῖρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαπῆς ἄντυξιν ἀνακτορίην χθονὸς ἴσχων.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἅπαντες,

καὶ κυσὶ πεινάλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἕδεσθαι·
ἢν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλῆεν σεῖο σθένος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἐλέῳ κεχαρήσομαι ἄφθιτε σεῖο,
οὕνεκά μευ θεός ἐσσι καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μευ ἔφις κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἑτοῖμος.
ὄρχαμε φορμίζω σε, ἐπεὶ σύ μευ ἔπλευ ἀρωγός.
κοίτερος βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μευ ἐτύχθη.

Ψαλμὸς νθ'.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χάρας,
αὖθις μετὰ σκεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν εἰς Παλαιστίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,
τὸν Σόβαγεν δὲ τὸν σύρον καταπαύσας.
ὡς δ' οἶδεν ὁμοίωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος·
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ συντόμως·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἐνάτῳ μέλος.

Ἡμέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἀπώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ὀρινών.
εἶτά οἱ ἰήσαιο τὰ ὑπὸ ξυνέαξας ἑλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·

μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ᾽ ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Ἔφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ γ᾽ εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας·
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μου ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ᾽ Ἰδυμαίης·
ποσσὶν ἐφ᾽ ἡμετέροις ἀλλοδάπεια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμοις·
ἦ ῥ᾽ οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἠγήσαο, ὁ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἐτοίμην·
δυσμενέων δ᾽ ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ΄.

Ἑξηκοστὴν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

ΙΚεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ᾽ εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ᾽ ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μου ἐλπὶς ἐτύχθης·
πύργος ἐμὸς μετὰ δήιον ἐπερχομένων ὀλετήρων·

σῇσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως παραμίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δμωέσσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθοις·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
ὥς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσειε.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς ῥέζω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα΄.

Ἰδιθούμου κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκά μοι θεὸς αὐτός, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμόν, τό, καὶ οὔ ποθ' ἥττομαι ἐκ δηϊότητος.
μέχρι τεοῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀρὰς στέρνοισιν ἔπαγον.
θυμὲ πέσον βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς·
οὕνεκεν ὑπωρῆς μοι ἔφυ φιτίζοεν ῥῦμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμός, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμόν, ὥς κέν με φίλης ἐλάσσε Ἰθιώνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δήμων κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ περιχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

ἔμπα γε μὴν μερόπων ἀλίη σύμπασα γενέθλη.
φῦλη ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδ' ἔπι τ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμελημένον ἴσχειν,
μηδέ τ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέμεν ἅρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεύς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι ταῦτα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

Νύκτα μεθ' ἀμφιλίκην σὲ μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεύσω·
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τεσήχθαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θάρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰχανόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω·
σοὶ δ' ἐπιθαρσήεις παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἀλοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
τοῖσι μάλ' ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι ὑπαὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείσθη·

καὶ σέο δεξιτερή μευ ὑπὲρ μενέως περιμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἱκοίατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέων ξίφεος μέλπηθρα πεσόντων·
θηρῶν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δαισμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλην φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δέ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
τῶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς ξδ'.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἐξηκοστὸς ὁμοῦ τέταρτός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ἱκεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσσας ὑπ' ἀπηνείης μελεδῶνος.
ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλὰ παρέεσσιν πανομοίϊα τόξῳ.
ὥσκεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δήνεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' αἰχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀεικελίην·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνὴρ,
ὄφρ' ὑψιβρεμέταο βίην βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη περίεικαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠρρίγησαν, ὅσοι σφέας εἰσοράασκον.

τίς μερόπων οὐκ εἶδεν, ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ·
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδ'.

Μέλπεμ' Ἰεζεκιῆλε καὶ Ἱερεμία βόησον,
πῶς τότε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἱ μετὰ γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ προλιπόντες ἔβησαν·
ῥήψατε ὑμνήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ φορέεις παλινάγρετον εὐχήν,
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομένη σάρξ.
ἰὼ ὀρέης λαθόμεσθ' ἐπέων ἀΐοντες ἀθέσμων,
νῶϊ δὲ θυμὸν ἔχοις ἐλεήμενα εὐφροσύνῃσιν·
ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν,
ἄχραντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
ἀλκτὴρ καὶ βασιλεῦ ξυνῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἰὼ ὀρέῃ σκιόεντα μάκαρ σέθεν οὔρεα τεύχων,
ἀπεριπόπλοι ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκήν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
τίς φορέειν σφετέροιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,

πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πήξαο τεκμαρ-
ήοις αὐτολίην καὶ ἑσπερίην ἅμα τέρψας·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκοις εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυχανδέα καρπόν·
αἰθερίης ψακάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἄνα μειλιχίης ἔτεος στέφος αἰνήσειας,
καὶ σέο πιδήεις δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γανυοίατο πίον ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ κολῶνες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἅλις ζωαρκέα σῖτον·
εὐφροσύνην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε.

Εἴ τις ἀνερχομένων νεκύων σκέψαιτο βιοτὴν,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσει· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδή·
πέμπτον ὁμοῦ τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

ΠΑσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ ἀλαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεοῦ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·

ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθοις.
κεῖσ᾽ ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ᾽ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωμηθέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενοι σφετέρην ἀειήκοον αὐδήν.
ὅστ᾽ ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζωοῖσι μετείη,
ἴχνος ἐμεῖο ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρης κεφαλῆσιν ἐπεστηρίξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ὁμοίην·
ἐς δ᾽ ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω·
ἃς καὶ πειρόμενός περ ἔφην τὸ πάροιθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκοις κριοῖς τε μύρου τ᾽ εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραελκέας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ᾽ ἄνακτα,
ὅσσ᾽ ἀγαθὰ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ᾽ ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθέμιστον ὕβριν,
νωΐτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,

οὐδὲ

οὐδὲ μευ ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξς.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέγος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἐν ἡγεμόνι βουλῇ·
ἄμμι δὲ σὴν ἀείδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασσόμεθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόωντον ὅλοις λαοῖσι μεγέθω.
ἔθνεά τοι κελαδοῖατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην μετὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόωντον ὅλοις λαοῖσι μεγέθω.
καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τρέσσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ.

Δαβίδου πινυτοῦ μεγέον βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ὀνήσαι,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὣς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.

αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες αἴτιον ὀάρων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξασθ᾽ ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ᾽ ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου.
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηράων ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ᾽ ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ᾽ εὐηνορίης πεπεδημένον ἑσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένοις βιοτῆς μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
αἲ βάλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μετέπισκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ᾽ ἠέριος αἴθων·
ἀντὰ θεοῦ Σινάονδε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
ἀντὰ θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ῥείδῃ.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σεῖο προπέμπεις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας ὀιομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῷ μειλιχίης ἐπιτάρροθος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγεύμενος υἱέος ἐσθήν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλοῦ·
εἴκεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα τρήρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφεβέβηκ᾽ ὤρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοῖς βασιλῆας ἐπ᾽ αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.

τίπτέ μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρόεντα·
τοῦτ᾽ ὄρος, ᾗχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην σθεναρὴν ἕο πάντοτε πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸ χορεῦνται.
ἔνθα μάκαρ Σινάοιο μετ᾽ ἀγχαύτοιο θεμέθλοις,
ὕψους ἀειρόμενος ληΐσσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ παρεῖναι ἑὸν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ·
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύς.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆι πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσειε κάρηνα,
ἀκροκόμον κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης·
εἶπεν ἄναξ βασανῆθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ᾽ ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἶμι θαλάσσης·
ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
ἀντιβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἠδέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ᾽ εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἆσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσαι διὰ παρθενικάων·
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδῆσατ᾽ ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖσε βενιαμίνη δὲ μετὰ χθονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ᾽ ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτει ἐμμενέναι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι τόπερ τεκτῆνας ἐϋσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδεις,

εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι τεὸν ἄστυ·
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων·
θηρσὶν ὀρεσσικόμοις δόνακος τε ἠχῆεν ὁμοκλεῖ.
δημοτέρας δαμάλας μετανίσσεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξείργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπτολέμων κεδάσσας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πελήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε ἀντολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ·
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος·
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς·
ἀλκὴν ἠδὲ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξηʹ.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ· τὰ μὲν ἄμφεπεν ἦτορ.
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον ποντοῖο βυθῷ κατά μ' εἷλε καταῖξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην στυγέοντες ἐμεῦ πλέον εἰσὶ κομάων.
οἵ τ' ἀδίκως στυγέεσκον ἀπεχθέας, δήϊοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα·

οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἥξοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὀρεῖσθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
πλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς τε ἐνηέος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαίρειν τε θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὣς γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέμποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἄλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέον σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δήμοις ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθέϊ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποτ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταῖξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθεϊ δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.

οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσοις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγ' [illegible].
ἄντα σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμβλημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔλπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀγχνοῖσιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλοι παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καί σφεων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσαις.
καδδὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν ὅν ῥ' ἐπάταξας ἄγις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἐπίραψον ἑῶν ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέ ποτ' εὐδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ πελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄλκαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορεύων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
[illegible] δ' ἀρέσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὅς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοὶ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη.
τιμήεντα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·

οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχροῦ·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀμπήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτήσαιατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασιν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικτιόνεσσι μελέσθω.

Ψαλμὸς ξθ.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπε, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

ΑΦθιτε νωΐτερην σκοπάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
σκεφθείη μωμητὸς ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίχ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁππόσοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
αὐτὸς ἀλεξητὴς πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο.

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐνναέτης Βαβυλῶνος ἄγεν κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύνασθε.

ΜΗ με καταισχύνειας, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀεσίκοον οὖας·

νωΐτερος θεὸς ἔσσο καὶ ἕρκεος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἷά τις οἶκος, ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ.
ῥύεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου τε δυσνομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης·
ἐλπὶς ἀεξώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήεις ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
ἐν σοὶ μευ πανάειστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδή,
ἐνθάδην βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χάδειεν μελέων στόμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίην ὀλέσαιμι φίλην τότε μή με μεθήῃς·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἑὸν θεὸν ἐρράπτυντα μεθῆναι·
σπεύσατε καί μιν ἕλεσθε, ἐπεί νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ' ἀλαοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἕλεσθαι.
αἶσχος ἔοι, ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἔοι καὶ ὄνειδος, ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ περιθάρσυνος εἴην,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον στόμα σεῖο δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σεῖο πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορίης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης·

θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ᾽ ἐδίδαξας ἅπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν·
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ᾽ ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόν τε μεθήῃς,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο περιφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην ἐρατεινήν,
ὕψιστον ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
Ὡς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον ἀλκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ᾽ ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἐπιστρέψας, προτέρην ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ᾽ ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ πανδημεθέϊ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ σὲ μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ τε, τὴν ῥ᾽ ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δ᾽ ἔτι μευ καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει·
εὖτε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς οα΄.

Τοῦτ᾽ ἄρα παισὶν ἔην ἀνεπίγραφον Ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶνι πολυκλείεντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐδικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν προΐαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ᾽ εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ᾽ ἀκτεάνοισι δίκην δικάσωσιν ἀείσην.
οὔρεσιν εἰρήνη σθεναρὴ βουνοῖς τε μελέσθω.

πτωχῶν δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζει.
ἀκτεάνων δ' ἅμα παισὶν ὀδυρομένοισιν ἀρήξει.
ἐκ ῥηξινοείης καθέλοι ψευδήγορον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἥξοι·
ὡς γαῖαν νιφάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλει.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἥδε δικαιοσύνης ποτὲ μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης σθένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνδε κράτος τανύσειε θαλάσσης.
ἐκ δ' ἱρῶν ποταμῶν μετὰ πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσατε νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσατε ταρσῖδος ἀρχοί·
ἐκ δ' ἀράβων σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσαιντο.
ἔθνεά οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θείη.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης σθεναρῶν ἀπελύσατο φῶτα,
καὶ πενίῃ βλαφθέντα ᾧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου πεφείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀκτεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἔκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάσσει·
τῶν δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίη δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς καλέσσειεν ἀπαύστοις,
καί ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις·
οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἔδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πρότερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπόν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεοῦ ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις,

ἠελίου προπάροιθε μενεῖ κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φαεσφόροιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ πεπόθητον ἕξοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιστον καλέσσαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐϋκλείῃσι μεμηλὸς,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς οβ΄.

Δαβίδου μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρὴν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἀσαφος δ' ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Πῶς πόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καί κεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μου ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐόντων.
τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόστιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ στεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δαμεῖεν·
ἔνθεν ὑπερβασίῃ κραδίης καταβεβρίθασι.
καί σφεας δυστομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει
οἷάτε παλὲν τὶς ἐν περιηγεύσεται ὕβρις.
ἔσχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
ἐκ λοιμῆνης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔθιγον.

λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἐπιστρέψειεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανείη.
εἶπε δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς πραπίδεσσι νοήσει·
εἰ δ' ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἱ δ' ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπε φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς παναχηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἤματος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὕτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις.
ᾠισάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεὴ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ' ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθοιμι θεοῦ παναχήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὕψους ἀγρομένοις πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάϊμεν μάλα χρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ' ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρδεις.
εἵνεκα μὲν βαρύμηνις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ' ἤμειφθεν ἀμηχανίης ὑπὸ νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ᾔδεα θυμῷ,
κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοὶ, πανυπέρτατε ποιμήν,
σεῖο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμνημένος ὅσσοις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς παναχήρατε χειρός,

σῆς ὑπὸ θημοσύνης ἐμέθεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τίς σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἰδεῖν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ δ' ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀδευκεῖ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλῃς Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ογ'.

Ἀσάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

Ἐς τί διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
σοῖς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι σῆς κλισίης, ἧς προεκτεάσσαο μούνος·
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεαῖς σφετέρης ἐπαείροις.
ὅσσα γὰρ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,
δυσμενέες τ' εὔξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷα γὰρ εἰσίθμης στεινῆς βεβαῶτες ἔνερθεν·
ὡς δρυμὰ τῆσδε θύρῃσιν ἐπέχραον ἀξίνῃσι.
ῥηγνῦντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηόν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον οὖν κατὰ θυμὸν ἀγειρόμενοι τάδε πηοί.

δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδ' ὑποφήτης.
εἰπὲ μάκαρ τέο μέχρις ἀμάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
νωλεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' ὧδ' ἔσχεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ περικάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεκτήνατο μέσσοθι γαίης.
ἔμπεδος ἔστι τεῷ περικάρτεϊ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας ὀλομένοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος.
καὶ μιν ἠϊόνων λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίοις ποταμοῖς πηγάς τ' ἀνέτειλας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἴαρι δ' ἀμφ' ἱερῷ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶν δὲ περιμνήσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πάρος βασιλήϊον ἀλκὴν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἄδην ὠρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ θεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σεῖο·
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
οὐτιδανὸν μὴ πάμπαν ἐρυθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος δὲ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψει.
ἔγρεο νωϊτέρην δὲ δίκην ἄχραντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἄφρων.

μήποτε λισσομένων χρεῖης ἐπιλήσεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κείθω.

Ψαλμὸς οδ΄.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μηδεῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ἀσαφος κέκλετο μηπόμενος. (χθη.
ἑπτὰ σφαῖς δεκάτῃ πρὸς, τέτρατος ὕμνος ἐτύ-

Ποιμένι ἡμῖν ἐόντι θευδέα λέξομεν ὕμνον.
μελψόμεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτοις σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθάλλοισι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀρπάζειν παρὰ μοίρην.
μηδὲ κατ' ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἐρικυδέος οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀνθρώποισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηχ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὐκραὲς οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην δὲ παρεκκλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γέμει ἀκένωτος ὑποστάθμη ἔο μίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίζω θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρατα ξύμπαντα κεάσσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς οε'.

Κοίρανον ἀσπερίων κελάδων Ἀσάφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄσμα.

Μοῦνος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῦ δ' ἐν εἰρήνῃ κρατερὸς τεκταίνετο χῶρος·
ἐν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίην τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα τε ξίφος ὀξὺ τε ἀστυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον καγκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἔφευρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱππῆας μάλα πάντας ἕλεν μετὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζοι.
ἐκ παλάχης σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας.
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνερχομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρομέον σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμείψει.
καί σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καί οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ὅτε μόρος μένεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀριζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλ-

Ψαλμὸς οϛ΄.

Ἄσαφος μελέχρομος ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἑτέρῃ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρην βασιλῆι βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωιτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφαφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην θεραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκηδέα τέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀνέμυξα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῇσιν ὑποφθαμένω μεμάρπτο.
σιγαλέον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμυξα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιγαίνων,
καί μευ ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί.
ἦ ἄρα που ἀνδρομέης γενεῆς ἐπιλήσεται ἐσθλήν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἢ σφετέρην παύσει διηνεκέως γενετήν;
μὴ θεὸς οἰκτίρμων μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μηνίσας ἐλεημοσύνην ἀπερύξει;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἣ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλε ὑψίστοιο.
ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλε αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίιός ἐστιν ἄνακτι,

μοῦνος ἄναξ θεός ἐστι περικλυτὰ θαύματα ῥέζων·
πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἐρωήν.
σεῖο μεγακλυέντι βραχίονι ῥύσαο λαὸν,
παῖδας Ἰωσήφου καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀντικόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαὶ μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ' ἴχνος βασιλῆος ἀειφανὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομεύων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱερῆος.

Ψαλμὸς οζ.

Ἀσάφου πινυτῆς ἕβδομον ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωϊτέρου στόματος προσερείσατε μύθῳ.
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε' ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέψομαι οἴμας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τά περ προσεδέγμεθ' ἀκουῇ·
ἄμμι δ' ὀμφὰς τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγενέων σφετέροις οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνοις ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἐφ' γενεὰς Ἰακώβῳ,

καὶ νόμον ἰφθίμοιο κλυτὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωιτέροις ὃν πατράσιν ἄναξ ἔστησε κέλευσιν,
ὄφρα κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γενῆες,
ὡς ἑτέρη τάδ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὕς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὕτι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισίν,
ὄφρα κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆι,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἐπιτηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηιοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τανὶν εὐθεμόεσσαν·
ὥς ποτε διχθὰ θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαούς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καὶ σφισιν ἠμάτιος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε καὶ οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμῳ·
φαίης τόσσον ἰδὼν δοκέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολὺν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ ἔτι θέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἔραπτον.

μῆνιν ἀεξήσαντες ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,
βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἑῇ καταθύμιον ἄτῃ·
ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή τι ἑτοιμάσσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ·
μὴ γάρ; ἐπεὶ τραφερῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομένοισι πόθεν τόσσοισιν ὀπάσσοι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν·
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσὸς,
καὶ κότος ἀπερσίοπλος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλήν.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης δ' ἐπετείλατο ποιμήν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γνωστὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέμεν περίαλλε βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίην μεροπηΐδι δῶκε γενέθλῃ·
εἰνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότου ξυνέεργεν ἀῆναι,
ἧκε δὲ δυσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτοις σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πόρε πτερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀνδρῶν,
κυκλόθεν ἰθύνοντα πολυαστερέων κλισιάων·
δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καί σφισιν ἡδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου νόσφισε λιλαιομένοις σφετέροιο·
οὔπω δαὶς τετέλεστο, κόρου δ' ἐπεδεύετο θυμός,

καί σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πόλεων τεύχουσα καρήνοις·
καρτίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῖσι κακορραφίης ἠλάθοντο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέ' ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐπέων ἐξέφθιθεν αὔτως.
ἀδηλοί· πότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηύτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καί σφεων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ' ὀναείζεις,
ἀλλὰ παλίνοστον δαμάσσας μεγαλήτορα θυμόν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπτομένην κατερύκεις.
οἶσθα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος οὐ λήϊστος ἐπὴν αἴδης μιν ἐρύξῃ·
ἃ πόσα μιν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ἐρήμῳ,
καί οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα θωρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τανίος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφήν.

φρείατα δ᾽ ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ᾽ ἐψεύσατο χεῦσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέστιχεν παμφάγος αἰδὼ·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν διάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβη πολυμυθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ᾽ ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπερσε·
ψυχρῇ δ᾽ ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ στιβαρὴ συκάμινος ἀμειδέϊ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ὀνάειξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὥς, ἀπέληγεν ἀεὶ σφισι μῆνιν ἀέξων,
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθέϊ μόχθῳ
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπὸν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων προσεφείδετο πάμπαν·
ἀλλά γε ἀγρονόμοις ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἀνθρώπων πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε θαπτομένων τεκέων πρωτοπάγιον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἕο λαὸν ὅπως κατερύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶϋ κατ᾽ οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα θεῷ ἡγεμονῆος ἐρωῇ·
δυσμενέας δ᾽ ἐκάλυψεν ἑῆς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἁγνεσίης ὄρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρον τὸ πάροιθε φίλη κτεατίσατο χείρ.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ᾽ εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ᾽ ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ᾽ ἔτι πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαγνύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθέμιστα ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμοι δ᾽ ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,

ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καί οἱ ἐποτρυνέσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' ἀΐων ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλήν,
αὐτίκα δ' Ἰσραῆλον ὀνόσσατο τὸν πάριν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.
οὐ γὰρ ὀϊζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἠχάθοντο, πόρεν δὲ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἑῶν δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οἷς ᾗ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέλειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέοις κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις ὀπυίων ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφει θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιὴν ᾠκτίσατο χήρης.
εἰσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοίϊος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν δηΐτας,
καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόμον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' ἀυπθέυ ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τέκτηνεν ἄναξ ἅτε μουνοκέρηος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι θεμέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
βοῦ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ κτέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.
καί μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,

καὶ χειρῶν πινυτῇς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη΄.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Ἄγρια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἵ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐέλδωρ,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἐπ' οὔρεα σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέοντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χύτει μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μενεῖς κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τά περ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμέλησαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καί οἱ χῶρον ἔχοντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγενήμεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγοις,
ῥύεο τοὺς ἱκέτας βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεται ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ τι, δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὴν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
ἄντιον ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται οὔατων.

ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶ βίη·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίμνης·
ἀντ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμελψόμεθ' αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς οθʹ.

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτυρίην μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κόσμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

Δέρκεο τιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰωσῆφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σεῖο βίην ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἦλθε σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέοις πάλιν ἡμέας ἐς σήν,
ζωὴ δ' ἡμετέρη περιγενὴς σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ εἰς σὲ καλέσσεις,
ζωὴ δ' ἡμετέρη βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ ταμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ ταναὰς προμολὼν λείηνας ἀταρπούς,

καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησαν ἄρουραν·
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδροις ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πόρθοι τανύοντο ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε σοὶ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καί μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
ἀγρὸς ἀπὸ δρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀτιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψας ὀπωπήν·
οὐρανόθεν τανύσειας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἰήσεαι ἄλγος,
καί μιν ἑτοιμάσσειας ἀναστήσας κατ' ἄρουραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀέγνως,
ἀμφισκαπτομένη πυρὶ λάβρῳ καιομένη τε,
σεῖο δ' ὀπωπῆς ἀπειλῇ ἄναξ πανυπέρτατ' ὀλοῦνται,
σῆς ἐπὶ φῶτα γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γινέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' οὔποθ' ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσεις πάλιν ἡμέας ἐσθήν·
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς π'.

Ἀσάφου Λευΐταιος ἀγακλήεις πέλεν ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

ΧΑίρετ' ἀλεξικάκῳ προθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,

εὐκέλαδον κιθάρην, μετὰ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε καλλος ἀριφραδές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δ᾽ Ἰσραῆλος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μετ᾽ Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ᾽ Αἰγύπτοιο πολήων.
γλῶσσαν ἀειζήλην ἀΐων ἧς νῆϊς ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὁ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοῷ παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ᾽ ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πυρ·
σεῖο δὲ διψαλέου ἠόμην καὶ ἐν ὕδατι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δέ τι αἴσιμα μύθοις,
μή τι ἐμῶν ἐπέων ἐπιλήσεαι Ἰσραῆλε,
οὔ τις τοι νέος ἄλλος ἀνεγρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστὶν,
ὅς σ᾽ ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ νειλώϊδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, τάνυσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
οὐδέ τι μ᾽ Ἰσραῆλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ κατὰ θύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρῃς ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαός,
εἰ δ᾽ ἐρχόμενον ἡμετέροισιν ἐπ᾽ ἴχνεσιν Ἰσραῆλος,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καί κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτην βασιλῆα·
τῶν δὲ δίκην ἑκέως βιότου τρόφος ἔσσεται ὥρη.

καὶ σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχειν.

Ψαλμὸς πα'.

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἄζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διακείσετε ὕβριν,
δειλῷ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμήχανον ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν ἀτιαρῆς παλάμης ἁρπάξατ' ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοιῷ μετεκίαθον ὄρφνῃ.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἐκὼν ἐφάμην μάκαρας πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
οὐλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σὺ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ'.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι πανομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἵ δέ σ' ἀπεχθαίροντες ἀρτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐπεκτήναντο τεῷ δηλήμονα λαῷ,

ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώϊα μητίσαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα ἢ σβέσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ' ἐρχόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
συνθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἷες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωᾶβος ὑπερφίαλοί τ' ἀγαρηνοί,
ἀμμῶνες γέβαλοί τε καὶ υἷες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ' ἁλίοισιν ἅμ' ἐρχόμενοι τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν ἀσσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν περὶ μοι υἱέσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτε καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμέῤῥον Κισῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδῶρι δάμεν βαρυτήμονι μόχθῳ,
κόπρος τ' ἐξεφάνησαν ἀήσυλοι ὑψόθι γαίης,
οἷα κόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεύξαις
Ὠρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι πλέθουσι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλξεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατὰ πίσεα πυκνὰ τε ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπερορμηθείσῃ·
ὧδε μάκαρ μάλα τούσδε καταιγίδι σεῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ τε ἀπηνέϊ πάντας ἀτύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσειας ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαστεύσειαν.
νωλεμέως στυγεροῖσιν ὀρινέθωσαν ἐλέγχοις.
μόρμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' ἀνοίῃ·

γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ΄.

Υἱάσιν ἱρὸς ὕμνος ὑπερθύμοιο Κοραίου
ὀγδοάτης δεκάδος μέλπετο καὶ τέτρατος.

Ὣς ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς·
ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.
καί γε γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἐφεῦρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεός ἐστι καὶ ἐστίν·
ὄλβιστοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ παρὰ σοὶ κράτος ἐσθλὸν ἐφεῦρε,
θυμῷ ἐποτρύνων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ μετὰ μεῖραν ὀπάσσαι·
εὐσθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἐγώ,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ' οὔασιν αὐδήν·
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο πρόσωπον ἄνακτος χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφερὴς σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκέτην ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀληθείην θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ' ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκοις ποτὲ νόσφιν ἐάσσει.

ἄφθιτε, σὲ γὰρ αἰεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο κοιῶος,
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἐλπὶς ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ.

Ὀγδοάτῃ δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱρὸς ὕμνος
μέλπετ᾽ ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

Σεῖο πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν.
αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο λήδιον νόστον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαοῦ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ᾽ ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μείλιος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετημείψας κεκοτηότα θυμὸν ἀνίης.
ἀλλ᾽ ἄγε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ᾽ ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι διηνεκέως χαλεπήνῃς,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἐπιστρέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ᾽ ἐπιγηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ᾽ ἐπιδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσῃ,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ᾽ αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεύσας,
νωΐτερην κατὰ γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.
ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ᾽ ἔλεός τε,
εἰρήνη δ᾽ ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δὲ ῥόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,

καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσει.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνια οἱ προχαλοῖσιν ἐπιθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε'.

Πέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεί σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῆσιν.
ἦτορ δ' εὐφρήνειας ἐλδομένου θεράποντος,
σεῖο γὰρ ἐξήτησα βίην καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μείλιχός ἐσσι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ' ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιταίων.
οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῷ πανομοίιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τάπερ τεκτήναο χερσὶ,
ἄντα σέθεν προσμολόντα μακάρτατε λιτάσονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐσσὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σῆμ' ὁδῷ ἰθύνειας, ἀληθείην δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην τρομέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σὲ μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.

ἡμέτερον

ἡμέτερον δ' ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
αὖτα με ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστιοι ἀντεφέροντο,
καὶ σθεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐδὲ βίην προὔθεντο τεὴν κατεναντίον ὄσσων·
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ δωτὴρ ἐλέους πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον εἰς ἀγαθόν περ,
ὄφρα μευ αἰσχυνθεῖεν ἀνάρσιοι εἰσορόωντες,
ὡς ῥα σὺ παρφασίη τελέθῃς καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πϛ'.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
ἕκτον ἐπ' ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἷσι δὲ πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζει,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ' ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι αὖτε φίλων Ῥαάφης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποὶ Τύριοί τε καὶ αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ' ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα τιμήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀείζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καί μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει,
λαῶν καὶ κρατερῶν ὧνπερ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵ τέ μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς πζ.

Καὶ τόδ' ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίη πανυπέρτατε φέγγεος ἐσθλήν,
ἤματος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῆσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἀντίον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἤλθε βιώνη.
ὠΐσθην ἔμμεν ἴσος ἐπασσυμένοις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷά περ οὐτηθέντες ἀκηδέσσι περὶ τύμβοις
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλασθεν.
νερτέριόν μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισήνορα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο παρὰ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο κότος βαρυώδινος ἐστήρικται,
καί με μεταχθόνιον κλονέεις τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορέειν νοσφίσσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἳ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποστυγέουσιν ὁμοῖον.
αἳ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔπεσθαι·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε πόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ᾗς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠώρηντο.
μὴ τεὰ παρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξεις,
ἢ ῥά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδοῖς·
μήτις σὴν παρὰ τύμβον ἄναξ ἀρετὴν ἀείσει,
καί σευ ἀληθείην ἐρατὴν ἐν ὀλωλότι χώρῳ.

μὴ κνέφαι θνητὰ τεὰ περιφανήσεται ἔργα,
ἢ σέθεν εὐδικίην περιλελασμένη εἴσετ' ἄρουρα.
Τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δὲ λιτῇσι μετερχόμενός σε καλέσσω.
Τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλὼς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διὰ μήνιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἠνορέης ῥιγηλά με δείματ' ἄτυζε.
ἀμφί με κυκλώσουσι βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονά μεν νόσφιζας ἐμὸν ἠδ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀσχάλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη.

Ἄξιον εὐξυνίης πινυτῆς χαρίεντος Ἐταίου
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς γὰρ ἐλεημοσύνην τεκταινέμεν ἤματα πάντα,
σεῖο τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
Συνθεσίην ποιησάμενος ἡμετέροισιν ἀρίστοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύναιμι θοώκοις,
καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σευ ἀληθείην ὁσίων κλισίῃσι μελέθω,
Τίς ναέτης νεφέων πανομοίϊος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοι πέλεθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.

κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δὲ τρόμος εἷλεν ἅπαντας,
ἡγητὴρ σθενέων τίς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἔργματα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κραταιοῖο πόντου,
κύματα μειλίσσων ἀέλλαις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
οἷα γὰρ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βρίθων στυγεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοὶ, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέην καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνοίιμός τε χορεῖεν,
ἀστυφέλικτος αἰεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω περὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ·
εὐδικίη καὶ κρῖμα τεὴν περιΐσταται ἕδρην·
αὐτὰ σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τῶν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,
πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' ἐπὶ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσειαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος ἐπὶ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἐμῶν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδον θεράποντα φίλον καὶ ἐέλδον ἐφεῦρον,
εὐαγεῖ οἱ ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωϊτέρην παλάμην ἐπιτάρροθον ἕξει,

ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρυνέειε βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γενήσεται ἧσσος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης ἐπὶ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοῖς δηΐους ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεός θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴν ποταμῶν καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀείζηλον ποθέων καλέσει με τοκῆα,
ἀγκτῆρα σφετέρου φάεός θ' ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀερσιπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ἶσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ' εὐδίκῃσιν ὁμαρτήσουσιν ἐμῇσιν,
αἴκε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γένωνται ἀμνήμονες ἐννεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ συγκερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωιτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ' ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἔτ' ἀληθείῃ ἄδικον τὴν πρόσθε τελέσσω,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃσιν ἐμῆς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τά περ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, στερεοῖς οὐ ψεύδομαι ὅρκοις·
ὄλβιον οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ παρομοίιος αἰγλήεντι,

τοῖος ἐὼν, οἷόν περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθέηκας ἐλέγχοις·
ἀμβολίῃ χριωθέντα τεῷ παρέλασας ἐλαίῳ.
συνθεσίην ἔστρεψας ἑοῦ σθενέος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλήεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο, τὰ δ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καί ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὸς γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις,
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωϊτέροις κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωήν,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμεν ὀλλυμένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
ἆ πῶς οἱ στονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη·
ἆ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατερήπε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον σθεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βρότεος βίος ὅσσος ἐπὶ χθονί.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον;
τίς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀίδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκή,
ἣν Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.
μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φερόμην κακὰ νείκεα κόλπῳ·
οἵ σε πάρος δήιοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἳ ῥα τεοῦ χριστοῖο καὶ εἰκόνα λωβήσαντο.

αἰνετὸς ἔσσετ' ἄναξ θεὸς ἔσσεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ'.

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐπιχθὴν
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος εὐχωλὴν τήνδ' ἴαχεν· ἣ δὲ τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μέλει.

ΑΜμι μάκαρ γενεῆς ἔρκος ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἔρμα γενέσθαι,
ἐκ παλαιῆς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα τεύξῃς,
κελόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἱέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σέο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν ἐν νυκτὶ παρέσχε.
μωμητά σφισιν ἔργα γενήσεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠῶς ἠελχείης παρελεύσεται διά περ ἄνθος,
ἠῶς ἀνθήσειε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρη αὖτι πέσοι, κάρφοιτό τε πετρωθεῖσα.
σεῖο γὰρ ἀδρανέες γεγαύμεθα μηνίσαντος,
αἰνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δυσνομίας προὔθηκας ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἑτοίμοις,
ζωὴ νωϊτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἤδη ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγαύμεθα καπνῷ,
καί σευ ὀδυσσαμένοιο φίλην κατατηκόμεθ' ἀλκήν.
ἡμετέροις ἐτέεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης·
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ' ἔτεα ζήσαιμεν ἐπὶ πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσει γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σευ ἀριθμήσειεν ἀμείλια δείματα θυμοῦ.

δεξιτερὴν ἐέλπιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· καὶ νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σεῖο μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρείθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων περὶ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
ἀντ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλεύσσομεν ἄλγεα πόσα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
τῶν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωιτέρων εὐθύνεας παλαμάων.

Ψαλμὸς ϟα.

Αἶνον ἀγακλείεντα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἐς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄγκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπῃ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξεις·
ἐξερέεις βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
σὺ θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀσυνθέος ταραχῆς περιπεπτηῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιόωσι μεταφρένῳ ἀμφικαλύψεις·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείη θωρήξεται οἷά περ ὅπλῳ,
οὔποτε μοι νυχίῳ περὶ δείματι δημιώξας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑπονισσομένου σκοτίοις περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀμπόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,

ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυρίαι αὖθι πεσοῦνται.
ἀλλ' οὔ τις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεί ῥ' ἐμέθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἠέρα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἤλιμε θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνιοῦσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφί σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι παραστιχόωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειράμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον τε δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
οὗ δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο·
τοῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ϟα.

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σαββάτου.

ὩΣ ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλεέντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ῥέοντι περιφραδέως ἐλεητὺν,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,
νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,

ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλ-
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις. (γοις,
ὡς κεν ἀνυμνήσαιμι τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
ὡς πυκινὴν μῆτίν γε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔ τίς τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
οὕτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠύτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀπιβύοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλεῖται,
οἷα δὲ μουνοκερῆος ἐμὸν κέρας ὕψοσε θύοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γήραος ἠῶ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμὸν ἴδον οἶτον ὀπωπή,
πικρῆς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι.
τῆμος ἄρ ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοίνιξ,
ἶσά γε βελθόμενος χλοερῇ λιβανίπεδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσίν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
πιαλέοι πλήθοντες ἔπι περὶ γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πυκινοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϟβ'.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἐμέλψε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ῥαπινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.

ἀσφαλέως δὴ ἀδόνητον ἄπειρον θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν εὐκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρύζειν,
ἐξ ἀναφρομένων πλεόνων ὑδάτων ὀρυμαγδόν.
πάντα πέλει θηητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος ἄναξ θηητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σεῦ ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀπερμάντῳ καὶ ἐπ᾽ ἤμασι μηκεδανοῖσιν.

Ψαλμὸς ϟγ.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ᾽ ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος μὲν πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἐστήν·
οὔπιν ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀναείρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίη κρατέουσιν ἀλεῖται·
μέχρι τεοῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ ῥυζόμενοι κραδίης ἀθέμιστον ὕβριν·
ἐργατῖναι κακότητος ἄδην ἐρέουσιν ἄπαυστα,
οἳ σέο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀεικῆ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἰόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νεήλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ᾽ ὅπιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ᾽ ἄγε συνθέσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,

οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκους μεδέων ἃς ἑῆς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτε λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν.
εἵως κρῖμα τεκοῦσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο ζωέσιος ἀΐδι θυμός.
εὖτε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην,
αὐτίκα σή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰαίνω.
μήτοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὃς τε ῥιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ἐάπτειν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἐλπωρῆς ἐπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἦλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καί σφεας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϟδ.

Δαβίδου τινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέτρατος εὐεπίη.

Δεῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνην θείην μετέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀγαλάξομεν ὕμνον·
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ' ἀπορρίψει φίλον καὶ ἐνηέα λαόν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ μετέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων·
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἐὸν δ' οἰκτίσεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμείων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτός,
τοῦ δ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίμνης.
σήμερον εἴ κεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι προπάροιθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες·
οἱ μὲν τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὀλοὴν ἔστυξα γενέθλην,
ἣν δ' ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε'.

Δώματος αἰγλήεντος ἀειρομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αἶσαν;
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν.
θαύματα τιμήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος δὲ μέγα κάλλος ἑῶν κατ' ἐνδόμυχον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίῃ δὲ ἀειπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε δὲ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν εὐαγεῖ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
ἄντα θεοῦ χθὼν πᾶσα περιχωέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι·
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δὲ ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χορείῃ.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλη,
ἄντα θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπερχομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,

πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θυμόν,
γλῶσσαν ἐηθὴν προχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϞϚ.

Δαβίδου παλίνορσον ἑὴν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χαῖρε χθὼν, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαίρετ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης σθεναρῆς προπορεύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατενώπια παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀπήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων προκυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τέρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ πραπίδεσσι χόροντο ποσίκροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὑψόσε ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες ὅλον θεὸν, μέρμερα θέσθε·
ὧν θυμὸν φιλέει πανεπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καί σφεας αἰὲν ῥύσεθ' ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
ἀντολίη περίλαμψεν ἐπὶ βλεφάροισι δικαίου,

τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐοίκετο εὐθέων ἦτορ·
παμβασιλῆϊ χαίρετε ἀμώμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

Ψαλμὸς ϟζ.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦσε Δαβίδος.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θνητὰ σοφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σάωσε,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν,
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων·
σφωϊτέρην ἀνέτειλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
οἷό τ' ἀληθὴς περὶ δώμασιν Ἰσραὴλ.
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλεῖ ἐνὶ ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρὸν δ' ἀναμέλψατε κῶμον,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἀντίον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τά περ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγεῦντες ὁμαρτῇ·
οὔρεα τερπέσθων θεοῦ κατέναντα προσώπου·
εἶσι γάρ, ἤλυθε δὲ μᾶλλον, ὅπως χθόνι καλὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλώσσαιν ἐπεασυμφώνοις προϊεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϙη'.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένη κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεός, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἦλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἕρμα δονείσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός·
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀσπερτόπιστον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωὴν,
εὐδικίην ψῆφόν τ' ἐτεὴν πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρῆνον σφετέρην· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱερεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρὼν,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης σταθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θέων δ' ἐκ ἀμελήστων ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανόθεν οὖας ἑτοῖμον,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ἐπιθύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέ μιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϙθ'.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ᾆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλέιεντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
σπεύσατε γηθόμενοι θεῶν καὶ ἐνώπιον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ θεραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξεν ἡμέας, οὐ δὴ ἡμεῖς ἄρχιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὖ θεοῦ ἑὸ λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μελπόμενοι θεῶν ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δὲ αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεοῦ ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως γὰρ ἑὴν ἠπιὼ ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεήνδε φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς ρ̄.

Δαβίδος ἦσεν ᾆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

Εἶν ἐνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἤϊα μέσσου,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔτι καὶ στυγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέ ποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἥνδανε μῆτις·
φεῦγε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δὲ ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
οἷα γὰρ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμὰς ἐτάνυσθον ὀπωπάς,
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστῆρ' ἀτραπιτοῖς δ' ὁσίοις μεμελημένον εἶχον.

οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ᾽ ἄδικον λαλέων μευ ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεὸν παραίποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρα΄.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ᾽ εὐχωλὴν προχέῃ κατένωπα θεοῖο·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι, φέρτατε ποιμήν·
ὥστε δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
τειρομένῳ κλίνας ἄναξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
εὖτε μάκαρ καλέσω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκ᾽ ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ᾽ ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ᾽ ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ᾽ ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ᾽ ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωιτέρῃ στοναχῇ περιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα ψιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν᾽ ἄϋπνον ἐόντ᾽ ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ᾽ ἐπέεσσι πανημέριον στυφέλιζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ἐπὶ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τειρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ᾽ ὁμοῦ γε κεράσσας,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ᾽ ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγει,
χόρτῳ δ᾽ ἀζαλέῳ πανομοίιος αὐτὸς ἐτύχθην.

μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἕλκεις,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἐξεαίροις·
ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑαῖς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτείρονται·
πάνθ' ἅμα δειμήνωσιν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδέ τ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενός σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μὴ δ' ὥρης προπάροιθε τὸν ἐμὸν βίοτόν μ' ἀπολέσσῃς·
σεῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρότερον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χειρῶν τελέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.

εἱδόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὄλονται·
πάντα δ' ἐναλλάξουσιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρεῖεν,
καὶ σφέων οὐ λήξειεν ἐπιθύνουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ'.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε·
οὔνομα δ' οἱ μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθε' ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάειδε κακορραφίης ἐλατῆρα·
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰητῆρα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέως φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
κλεινὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,
υἱάσιν αἰγλήεντος αἰὲν νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
ἠγητὴρ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ κρυόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυτήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐελδοῖς.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,

τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑὴν φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὣς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτείρατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεκτήνατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιος ἔπλετο βιωνή,
ἄνθεσιν ἶσα φέρουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἣ ψυχῆς παλάμης μελέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
σεῦ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καὶ σφεων υἱῶν οἷσι μετ' υἱέας αἴσιμα ῥέξει,
οἷς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ἐννεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,
καί οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
ἀλλὰ καὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' οὔας μεμέλητο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλήεντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν πέλεται μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε· (θεῆς
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀρ-
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φᾶρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκπετανύων ῥινοῦ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,

ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στείγματα τεύχων,
ἀπερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίην στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς δὲ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
ε. πυθμένα παγχάλκειον ἐπιστηρίξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φαρεῖ θεσπεσίῳ ἰκέλην περιθήκατ' ἄβυσσον·
ὑψικόμων στήσουσ' ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' ἐπὶ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καί σευ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνει, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τό περ οὐ παρεκδύσεται ἄλλος,
οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψοισι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προϊεὶς μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι δίψα δρυμὰ πῶμα φανείη·
ἔθνος διψαλέων σε μένοι παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὖτ' ἐπὶ τοῖσι περεσίψει πετεηνά·
μεσσόθι πετράων στεναρῶν δώσουσιν ἀϋτήν.
πιαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποιμήν,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μέγ' ἰσχόν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγοι μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα πιαίνων λευκοχρόου αἵματ' ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέην κραδίην ἐρμένουσαν ῥείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι,

καὶ κέδροις Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργα χερῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἠγεωρή.
δῶμα φίλον περόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιθαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεκτήναο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφ ἐράσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀμείδητος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι δὲ θηεία νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναγκαίην ἐπὶ θήρην,
σφωϊτέρην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυναγερθὲν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἐστήσαντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μετανίσσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἤδη βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἧ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῶα καὶ θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς σέ γε πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ' ἄρα δωτίνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσει.
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψειας ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαγνυμένοιο σέθεν θνήσκοισι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσεις,

αὖθις ἀνηβώωσιν, ὅλη δ' ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ἐπιτέρπεται ἐαστήν.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῇς ἐλελίζετ' ὀπωπῆς·
τυτθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματι δέχνυσο μολπῆς·
θηήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀτασθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ' ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ'.

Τετράδος ἀμφιλυκία βοηθέων στρατιάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήρατον οὔνομ' ἄνακτος·
ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
θεῖα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζήμενον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐτύχθη.
καί οἱ θεσπεσίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδας Ἰακώβου προλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.

πολεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
μῦθον τὸν ὃν γενεῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἄλιαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χαναάν μευ,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·
ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθεν ἄλλον.
οὔτινα σίντην ἔασσεν ἐπὶ σφισὶ χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ' ἔπι τῶν δ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἴσχεσθ' ἀπὸ θέων, μηδέ μευ σίνεσθ' ὑποφήτας·
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσίζοον ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγανὸν προὔπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·
Ἰώσηπός τ' ἂν αἰγύπτι ἐδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ᾧ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς δὲ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
εἰσόκεν ἤπυτο κεῖνος ἐὼν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἑὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχοις Νείλοιο διδάξῃ,
καὶ σφεων πρεσβυτάτην πινυτὴν τεύξειε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραῆλος ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·

Χαμοῦ δ' Ἰάκωβος ἀγακλέα ναάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητόν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἱ δ' ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐέλδοις.
τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
ἀντίθεον τ' Ἀαρῶνα ὅς οἱ περιλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀειπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίην κατὰ γαῖαν ἀνῶσε.
ἐνθ' ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νεφελώδεα γαίῃ·
οἱ δ' ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μεταμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτρεφέων βατράχων ἀνέτειλε γενέθλην,
δώμασι θωρήχθησαν ἐρισθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώματ' ἄνακτος,
καὶ σκνίφες διέπερθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἡμερίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καὶ σφέων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμώωσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρίς,
καὶ βροῦχος πολύτεσος ἀμετρήτοισιν ἰωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἀπῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θαλπίων οἰχομένης γενεῆς προτοπάγιον ἥβην.
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἐξάγε λαόν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἑταῖρον.
ἀπῶς νισσομένοισιν ἐχάρη νειλῶϊς ἄρουρα·
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθεῖ δείματι θυμῷ.

ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίην κέδασεν διανήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφετέρην ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥοθίων ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαόν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένοις ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων ἐθνεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτοις διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θέμις,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρε.

Πέμπτος ὅδ' ἀλληλουΐα βοηθῶν στραπάων.

Αἰνοῖ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τίς σθένος ἀστυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καί οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμνημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη καταχρέιος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ἐπίσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐνηείῃσιν ἀρίστοις,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμεθ' ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
νωιτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμέν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀτασθάλοισιν ἐπ' ἔργοις.

θαυμασίων ἐγένοντο πέρι ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἐσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔπι κατὰ πόντον ἐρυθρόν,
ἀλλ᾽ ἔμπης ἐσάωθεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν᾽ ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ᾽ ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καί σφεας ἐξεσάωσεν ὑπ᾽ ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ᾽ ἐξείλετ᾽ ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
αὐτοβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηΐων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ᾽ ἐξελάθοντο θεῶς στρεφθέντες ἄνακτος,
βουλῆς δ᾽ ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλά καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
αὐτοθέῳ δ᾽ ἐν πᾶσιν ἐπεμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ᾽ ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλόξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμιγμένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ᾽ ἄρα Χωρήβῳ κεραήεα μόσχον ἔτευξαν,
εἰδώλῳ δ᾽ ἐλίποντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες·
νήπιοι, οἱ προπάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φερβομένῳ ἴκελον μηλινδέα ποίην·
ἀλκῆς δ᾽ ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,

ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀριστοπόνος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐξουθένησαντο κακοῖσιν·
οὐδέ ποτ' εὐθέσμῳ μάκαρος θάρσησαν ἀνωγῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἐῇσιν·
οὔασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λιγέοντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱέμενος βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νηστείης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ῥέθοντες ῥωμαλίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρεις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀειδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασθαι ὥς μιν ὄρεξαι,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὃς ἑὰ τε οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τά περ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τῶν ἀπόνηντο, κακὴ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκη,

δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένη στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι αἶα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάμου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνη τ' ὀλοῇ μάλα γάρ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὁ μήνιε πάμπαν ἄναξ κακοεργέϊ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεεχθέοντας ἔδωκε,
κοιρανίην σφετέροισιν ἐὴν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑπεδμήθησαν ἀνάγκης,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωθεν ὀϊόμενοί περ ὀλέσθαι·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤχθαιρον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ᾤκτειρεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ περισσοτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμα μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἐὸν πρήϋνεν ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτείραντο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρα σευ ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
ἦσι μέγα φρονέοντες ἀειπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα·
τὴν δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛ'.

Ἕκτος ὅδ' ἀλληλούϊα βοηθέων ϛραπάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεκτὴν ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἷσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οὕς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ Βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ' εἶχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀδυνόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης·
ἰθεῖαν δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ,
οὕνεκα δευομένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πεινάλεον τ' ἀγαθοῖσιν ὑπεστηρίξατο θυμόν,
ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφας σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἳ δὲ νόῳ συνεχῶς θεοῦ ἤκαχον ἢ πρὶν ἀνώγας,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρικυδέα βουλήν·
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀδυνόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.

ἐκ δ'

ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαός τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μεγέων κρατερὸν καὶ ἀπειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαι ἀοιδήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δύναμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτους δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσσεβίης παρεξεχέα μῦθον ἐφεῦρον,
θυμῷ ἀποπτύξαντες ὅλην θρεψήνορα δαῖτα,
ψυχοπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξαγε πάσης.
πειρομένους ἠκέσατ' ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαι ἀοιδήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόροις μετ' ἀβύσσοις·
κελλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταῖξ,
θῦνε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου·
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ·
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἠλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξαγε πάσης.

αὐτίκα δ' εἰς αὔρην προτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἦγε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆες ἑὴν ἀναμέλψατ' ἰωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
εὖ μιν ἀειπρεπέων κλισίῃς ἀναείρατε λαῶν,
καὶ προτερηγενέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐϋρρήος ποταμοῖο·
ὑδρηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
γαῖαν πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χέρσην,
καρφομένην κακότητι περικτιόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχευεν ὕδατ' ἀνύδρου,
ᾗ ποτε πεινηλέοι νάσται πολυτλήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἡμερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξοντο δὲ λαοί,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῇσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀπρήκτοις ὀδύνῃσι·
δεινὴ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἀμφ' ἐπελώβη·
οἱ δὲ πέδον προλιπόντες ἐπ' ἀπείπλοις ἠλάληντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχροῖς,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χάρηεν·
ἀμπλακίη δ' ἀΐδηλος ἑὸν στόμα δεινὸν ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὧδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ' ἐχεμοσύνην στέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζ'.

Δαβίδου ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κύδεϊ ὦ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μένος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον.
ὑψωθεὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, χ' ἡμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ ἐϋκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθεν Ἰδυμαίης,
ποσσὶν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμοις·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι·

ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη΄.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνῃ στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγρὰς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οὓς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔρραπτον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτανεύων εἰς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων.
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τῷ καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γενοίατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καί οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.
ὀρφανίῃ σφετέροις ἀλιτήμονας υἷας ῥύξοι,
χηροσύνη δὲ δάμαρτα κακὴ μετέπουσα πεδήσοι·
παῖδες πτωχεύσουσι παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσται.
οὐδέος ἐξελάσοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντα οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστὴς,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένων ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικὴν τις ἐποικτείσαιτο γενέθλην,
ἔσται οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μέλπηθρον ὀλέθρου·
οὔνομ' ἄϊστον ἄπυστον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.

αὖτα θεοῦ κακίην σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίην συνεργῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καί σφεων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
τὴν δὲ νέην ἀγάπαζε, θεῶς δέξαιτο κατάραν·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἱκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπήλυθεν ἔγκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα κατὰ χρέος ἠΰτ' ἔλαιον.
αὐτὴ δ' ἀναιδείην μὲν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ' οἷς βασιλῆϊ κακηγορέειν με μέμηλεν,
οἵς τε μάτης ψυχῇ μου ἀπείρεσια κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μεγέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθη φίλα γοῦνα, πέσεν δ' ὑπ' ἀναλκίδι λιμῷ,
καὶ δέμας αἰγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἀεὶ μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὥς μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δονέοιεν δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐλεητὺν ἄναξ ἐπίκουρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγήν,
τὴν τεῷ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.

κεῖνοι ἐπαρήσονται, αὐτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπεγχομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι χυθέσθω·
σεῖο δ' ὑμνητὴς θεράπων φρεσὶ πάντοτε χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δύσαιατο μῶμον,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθων.
ἀείσω μελέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμῶν ἐς δέξια θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρόνιον δηΐοις σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μετ' ἀγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις·
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέροις δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισέδηκος.
δεξιτερῆς ἄγχ' ἄντε ἔχες πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δήμων,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ ἡμῖν ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι'.

Ἄφθιτον εἰληλυῖα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ πελώρια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑο μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλείεσσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἰσχυρείην ἀγαθὴν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀείζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
εὐδικίην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε συνθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποίμνῃ·
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ρια'.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι πεπεισμένος βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀλκῆεν κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῇσι τεθηλός.
οὔ οἱ ἀπολλήξειε δόμων ἄφενός τε καὶ εὖχος,

ἀλλά τε εὐδικίῃσι διηνεκέεσσι χορείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἔχρησεν ἀνὴρ ἑτέροις ἑταίρων,
ἑσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχάνη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήιον αἰνετὸν ἔσται·
οὔποτε δ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἠνεκέως ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινὴν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀκτεάνοις ἐκέδασσε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑο μίμνει·
τιμὴ καὶ γεράεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μοῦνος ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβʹ.

Ἐνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλούϊα.

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεῖον ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμὰς,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
τὸ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὕπερ ἄφθιτον ἴσχει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλὰ, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,

γαῖαν τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἷος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ἐπισταμένως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμιλῶν μετελεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο συνέμπορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητά
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἀγγελία.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠερίηθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
νηὸς ἰουδαίῃ γεραρὸς γεγένητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρύγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἄρνασιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσαθ' ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἄρνασιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῇσιν ἀναβλύζειν ἐπιτείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθεῖ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.

νωΐτερος θεὸς αὖτε καὶ οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρεισται, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ ἀΐουσιν αὐτῆς·
οὐδ' ἰδρὴ ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοίοισι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραῆλος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μιῇ δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ὄβριμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ᾔνεσε πάντας.
ᾔνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἐνηέος Ἰσραήλου·
ᾔνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ᾔνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι πληθύϊ·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστὶ ἄνακτος·

αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μεροπηΐδι φύτλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,
οὐδ' ἐπὶ νερτερίοις θανάτου στείχοντες ἀγκάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ριδ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον εἰληλυῖα.

Ἱκεσίης αἴοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θείην ἀγαθήν τ' ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτερίου δ' ἀΐδαο μετέστιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀπειρέα μόχθον ἐφεῦρον·
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσῃς·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομένῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σαώ ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμόν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξεῖλεν ὀλίσθου·
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς ριε΄.

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος εἰληλυῖα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χθαμαλώτατος ἀνδρῶν·

θαμβήσας μερόπων ψευδηγόρον ἔπλετο γένεθλον.
τί χρέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἐὼν ὁσίων γεραρὸς κατένωπα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι·
εἰμὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γένος ἀμφιπόλοιο.
νωϊτέρας ἔρρηξας ἀεικτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἄντια λαοῦ,
σεῖο πολυκλύεσσ' Ἱερουσαλὴμ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ρις΄.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Πάνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καί μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἀείδειν κελαδήσατε λαοί·
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καί οἱ ἀληθείη παναγήραος αἰὲν ἐτύχθη·

Ψαλμὸς ριζ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει·
πειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ᾽ ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ᾽ ὑποδδείσαιμι ὅ κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθάρσυνεν ἴσχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ᾽ ὠσθηθεὶς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐσθλήν.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ᾽ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ῥωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι ποιμήν·
ἀλλ᾽ οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νῦν οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
εἰς δ᾽ ἐλθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.

ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μελέσθω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον περιφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅσδ' ἰθὺ δισσῶν κεφαλὴ περιφαίνετο τοίχων·
τῶδε θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θηητὴ δ' ἔπελε βροτέων κατενώπιον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσίν,
εὐφροσύνη μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥίμφα σαώσεις,
εἰσαΐων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνεόμεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρεσθ' ἑορτὴν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νοΐτερος θεὸς ἐσσί, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νοΐτερος θεὸς ἐσσί, ἐγὼ δέ σε ὕψος ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον καταφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ριη'.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλουΐα.

ριη

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης συνεργῆς ὑποφήτορες ἄνδρες

ὑποφήτης pro ministres. Item vates, sacerdos.

ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ.
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι,
ὄφρα τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴκεν ὑπ' ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείω.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξῃ.
παντοίοις βασιλεῦ σε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετὸς ἐσσὶ μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σεῖο τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τεμνήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱρῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

Ἀντὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεὰ κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.

ἀλλοδαποῦ βιότοιο μινυνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων·
εὐδικίας ἐπόθησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέσπιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἐλάσεις καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν αἰὲν ἔμελπον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐγγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

Θυμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεγχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὴν μύθοισι τεοῖς ἄγχαντε βιῴην,
νωιτέρας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπιτάς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ·
τοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,
εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμι ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μὴ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀειδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύψας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

Σεῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν ἀεὶ ἰχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.

δὸς μοι ἄναξ πινυτὴν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἴ δέ μοι ἡγεμόνευσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίαις ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἔχοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμοὺς ἀπέλασσον ἐμοὺς κενεαυχέα λώβην·
σεῖο μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβαιωθότα δείματι τεύξοις.
οὗ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι βαλώσσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκης κεκερασμέναι εἰσί,
θυμῷ ἐπισπέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνην βιότου συνέριθον ἔχοιμι.

Θεσπεσίη μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι·
σῇσιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἑπέσθω.
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστὶν,
οὕνεκεν ἐλπωρὴν ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον αἰγλήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ περιθέεσκον ἀταρποῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίην βασιλήϊον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τιν' αἰζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἀείδειν μελεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίῃς τανύον παλάμας ἐρατεινῆς,
σῇσιν ὑπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Μνώεο σεῦ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδε μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ᾽ ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθέμιστα τεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπνύνθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πεπάσας.
ἦτορ ὑπ᾽ ἀδρανίης βεβολημένος ἐποίημαι,
θεσμῶν εἰσορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμῶν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπήν,
καί περ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ᾽ ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σεῖο τεὸν δ᾽ εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

Αἶσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι·
ἀλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ᾽ ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἄγχοθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών τις,
σῆς ὑποθημοσύνῃσιν ἔχειν μεμβλημένον ἦτορ.
ἱλλόμενος δολερῇσι δέμας σειρῇσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐνθέσμων λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀνάστας
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων γε συνήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
γαῖαν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σὰς δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μῦθον·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,
οὕνεκεν ἐννεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀτασθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σοὺς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ' εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρεις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξεπανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ πραπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχθαι,
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλήϊου ἔπλετο θεσμὸς,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

Σῇσι μάκαρ γενόμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμῃσι·
δός δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχάροιατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καί σευ ἀληθείῃ χθαμαλός τε καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν δ' ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις.
εὖ με κατοικτείρειας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλήϊος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἐπιστρέψωσι τεὴν τρομέοντες ἰωήν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀεισοπίου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μὲν ἀμώμητοι φρένες εἶεν,

ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

ΘΕσπέσιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξετανύσθη,
ζωηθεσίης τ' ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἰὼν παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
εἰπὲ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι δίκην ἐπάξιον ὕβριν ἀμεῖται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμελπον,
ἀλλ' οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἳ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἄναξ δ' ἐπιτάρροθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ χρηστυῒ καλὰ βιῴην,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

ΕΚ γενεῆς γενεὴν δὲ νέμεις πανάληθέα βουλήν
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοτε μῦθος·
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·
ἠὼς δ' ἠριγένεια φέρει σέο φέγγος ἀνωγῇ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι τάπερ τεκτήναο χερσίν.
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἔην μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθέϊ πότμῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἐπιλήσομαι εὐνομιάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἄλαλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.

μαψιδίως ὑπέμειναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·
σὴν ὑποθημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν ἀνέγνων.

Ὣς μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἐννεσίην δηΐων με τεὴν πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέρας ἐστί, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἔφευρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλάξω.
εὐδικίην φρούρησα τεὴν ἀκλινέϊ βουλῇ,
σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνώγην.
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἔφευρον,
λαρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα τεῶν χάριν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

Λύχνος ἐμὸς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βιώην.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φερεζώοιο λαθοίμην.

ἄμμιν ἐπεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλάλημαι.
μαρτυρίας βασιλῆος ἔχον ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σαῖς μάκαρ εὐδικίαις κραδίην ποθέεσκον ἀνύσσαι,
ὥς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους,
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι στυγεροὶ ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηγόνα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
πειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσεις·
σεῖο δ' ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
εὐδικίην ἀθέλξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀλιτρόν.
ὠϊσάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ περίπηξον ἐμὸν δέμας οἷά περ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω σθεναρὸν κλέος εὐνομιάων.

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθείης.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο συνθεσίης ἀγανόν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐπιήπιος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.

εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καί σευ ἀναγνοίην ῥηδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ἔργον ἀνύσσαι·
σεῖο κακορρέκται κέδασαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ ἀειπρεπέος τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίην ἀδίκοις τε κελεύθοις.

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίου καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι τιθεῖσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσειας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκτελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐέλδοις.
σοῖς μευ ἐπιθύνειας ἐπίδρομα βήματα μύθοις,
μηδὲ ἐλεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις,
καὶ σέθεν ἐννεσίας ἀγαθαῖς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεσπεσίων ὑπέρδραμον ἤθεα θεσμῶν.

Η ῥ' ὅσιος βασιλεὺς σύ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις,
σεῖο δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἀληθείης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων,

σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίῃ τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχήεσσιν ἐτύχθην,
ἀλλ' αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καί σευ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' οὐδ' ὡς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

ΕΚ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σαώσεις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἠπορίην βαπτῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας.
ὄμματά μευ προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἐώθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
στῆσον ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίησιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἐράτηρες ἐμοὶ συνέελθον ἔχεσκον·
σεῖο δὲ τιμήεντα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς ἄναξ, καί σευ πανδηλήεες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ εὐηγεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πῆξαο πᾶσιν.

ΑΔρανίην μευ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσεις·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσσαις ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·

σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ῥεεινῶν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ἐπιβρείθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπάνευθε τεῆς ἄπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φράζευ ὅπως περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ζωπυρέων βιότοιο τελευτὴν ἐξεκτὴν ἐλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προετήσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

Μαψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες· (θων.
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύ-
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαγνύμενος δηΐων ἀπὸ ληΐδα πολλήν.
δυστομίην ἔστυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἤματι πρός τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγάλαυχα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχοιεν μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεάς, ἠγάπησα δὲ θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωϊτέρων κατεναντία τέρμα κελεύθων.

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν αὐτάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται αὖτα λιτάων,
ἀλκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέστω·

χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίης ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσσας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι ἐννεσιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσῃ·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ'.

Ἑνδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτῃ ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτάων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμὸν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μέλπηθρον ἐάσσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προσέσται·
ἀκήεντος ἔασσι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοὶ,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὀτρύνοντο μάτην χολέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δινδροκόμων ὀρέων ὑπερεξετάνυσσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὅς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδας κλονέεσθαι ἐάσῃς,
μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλειέντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσει φυλάσσων·
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἠδὲ παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

Ἀνδράσιν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἠδέ οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο ἐυμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὠτρύνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεῖον.
κεῖσε σφαὶ πήγνυντο δίκης μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξιθενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἱερουσαλὴμ δίζεσθε βαθεῖαν·
τοῖς σε μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένει ὄλβος.

ἕρκεσιν εὐπύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων δὲ ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην ἀγέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα γὰρ σεῖο δόμον ποθέον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα τεοὺς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν ἠπίην ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβελος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν ἀεικῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγʹ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐστίν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἐπὶ ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις κατεπρήνυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμῇ·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρεξήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρεσσι σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νωΐτερος στρουθῷ παναμοίϊος ἔπτατο θυμὸς,

ἄγρια ὀρεσιτρόφων περιφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐρράισθη, φυγόμεσθα δ' ἄπρηκτον ἀνάγκην.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ' ἀθανάτῳ κράτος ἐστίν,
ὃς γαῖαν χλοερὴν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδ'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, φέρει δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὐρεῖ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλονέος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεα οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τε κυκλόθεν ἐστίν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἀναρίθμιον εἶναι·
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκοπιῆς βουλῆσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ' ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετ' κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκε'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, μέλος θ' ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

Σιῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ' ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἆ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δὲ ῥέεσσαν ὅλης εὐκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ' εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας ἀγήμονα ληΐδα ποιμήν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.

οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χαρέντες·
κλαίοντες στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὐτ᾽ ὁλοοὶ δὲ φέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκϛʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μόγος δ᾽ ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἃ πόσα μοχθίζουσι μάτην περ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ᾽ ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, οἵ μοι ὧδε μετὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μυγερῆς πολυωδύνων ἄρτον.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι θελξινήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε καὶ υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀγκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων ἀδεναροὺς θήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἔθεν φίλον ἵμερον ἐκτολυπεύσει·
οὐ δ᾽ ἐχθροῖς λαλέοντες ἔλοι ψύθος αὐτὰ πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζʹ.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσται τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ᾽ ὄλβιστος ἀκούσῃς·
σὴ δάμαρ ἡμερίδι πανομοιΐος οἶκον ἐρέψει,
υἱέες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γεγαῶτες ἐλαίαις,

ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἰκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβιάζονται ὁπόσσοι σεβομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὄψοισι νοήσεις·
εἰρήνην χεύεσθαι μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκη.

Ὄγδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
βαζέτω ἀτρεκέως καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῶν κακὰ κήδεα νώτων,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματι χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδέϊ κάρφεται ὥρῃ.
οὐ πάρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τὶς ἐπήνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ἤνιζον θεὴν κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδη ἀμφ' ἔνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.

ἢν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ὦπα θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔτλην.
θυμῷ ἐπέσπευδον θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίη ποθέον σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρῆς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μελέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ΄

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

ΟὔΠοτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠερόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδέ ποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀρειοτέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπετάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὧδ' ἀνάειρον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραῆλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα΄.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλεούσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φερεζώων ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἕο πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ' εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πλυ-

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ καταευστάζειν τι φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἑτοίμην,
εἰς ὅ κε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τὸν δὲ μὲν ὡς πυθόμεσθα, καὶ Ἐφραθὲ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἳ δ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείροις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱερῆες,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψειας ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς πανδηνηθέα ῥέξαι,
ὤμοσε δὲ κατένευσεν, ἑοῖς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις,
θώκῳ διακτορίης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
συνθεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἅς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω.
οὔποτ' ἀπολλήξειε τεῆς ὑπερήμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προελέξατο θείῳ,
ὥς δέ μιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμ' ἀγαθῶν ἐπιδευέα χήρας·
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι τέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.

ἐνθάδε Δαβίδου κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
ἐχθρὸς δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλβʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
εἰ μὴ τ᾽ ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης. 132.

Τί θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ᾽ αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἑὲ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ᾽ ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ὕπερ ἐπέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πλύνει θεὸς Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀγλαοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅτι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἦμαρ.

Ψαλμὸς ρλγʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλε ὕμνος.

Δμῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵκον οἳ μετέπουσι θεοῦ εὐρείας αὐλάς.
παννύχιοι ἐν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς ρλδʹ. 134.

Αἰὲν ἀγακλεῖειν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι μῦθος ἀνηλύτα.

Οὔνομα ὑμνῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα ὑμνήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐρυχέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐπὶ χθών·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προελέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀερσιπόνῳ μενεαίνῃ
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἐξάγεν ἠχήν·
πᾶσαν πρωτοτόκον δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν δὲ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶές δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὤγοντε σθεναρὸν βελαρῆς Βασάνου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφονῆος.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλών, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω·
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·

ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄκος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβδιέσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Δαυίδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδήσατ' ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσται,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε΄.

Τῇ τρεισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀγηλεΐα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

ΛΑοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐνηείην ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐνηείην ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτην βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐνηείην ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς ἀθεναροὶς φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιληΐδ' ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τὴν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἄνδιχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τοῦδε μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὅς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην τ' ἐὴν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἀπάραξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἂν πέφνεν Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
Ὦγόν τε σθεναρὸν βασιλῆα Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ γένος Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
εἵνεκα τειρομένων ἡμέων ἐμνήσατο τιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηίων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔκποσε μείλιχος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγα πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ρλϛʹ.

Ἐκ τρεισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ᾆσμα γόων ἀμφ' Ἱερεμίου, τὸ πὰρ ἔκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλῆς, Βαβυλώνιον ἦλθεν ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειπρεπέος τ' ἀγεωρῆς·
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὕπερ ὀλεσίκαρποι ἰτέαις
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπῃώρηντο λίγειαι.
κεῖσ' ἀναστρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερσαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
αἴ χ' Ἱερουσαλὴμ πελινέεατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ·

πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ κάρφοιτό κε γλῶσσα,
εἰ μή σευ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ἐπιλήθεο μήποτ' Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμου,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ' ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἴδῃ.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρῃς ὕπερθε μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζ'.

Ξυνὸν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ' ἄεισμα
πρὸς τρεισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἕβδομον ἐννί.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἄχραντον σέο νηὸν ἐπερχόμενος λιτανεύσω,
σπουδῇ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σήν τ' ἐλεημοσύνην καὶ ἀληθέα πάντοτε βουλήν·
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀνάσσον.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ἔσκε λιτέσθαι·
ψυχῇ νωιτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὀλοῇ με μέσσον δεδμημένον ἄτῃ·

χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
αὐτ' ἐμέθεν δίνυσιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη'.

Ἀμφὶ διαμπερέης λιγυρὸν μέλος ᾖσε Δαβίδης,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο νίλω,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐρχόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων δὲ ἐμὴν ἴδες ἀτραπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν παρελέλασο κελεύθων.
οὐ γ' ἔπω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτι σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὁρᾶσθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴ κε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σεῖο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δέ, μὴ τάχα με στείψῃ φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,

καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔ τις ἂν ἀγνοίῃ πίσυν κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέροις βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφροῖς·
ἦπαρ ἐμὸν μάκαρ ἔσπε φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβέ᾽ ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐπὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ᾽ ἀτέλεστον ἔτ᾽ ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλλων ἅμα πάντας ἐπ᾽ ἀχράντῳ σέο βίβλῳ. δαιδάλλω arte fingo, orno.
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄγα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ᾽ ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴ κε κατακτείνῃς ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μένος αἶψα κελεύω·
ἀλλ᾽ ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πρόσσοισι πόληας· πόλεις.
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ᾽ ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθεϊ πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ στυγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ τε ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερεείνοις·
ἴχνια δ᾽ ἀλύκτοισι διοπτεύσειας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ᾽, εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλθ΄.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ᾽ ἀοιδῆς,
ἐκ τρεισκαιδεκάτης ἔνατον αὖ δεκάδος.

Αἶθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέου με σαώσοις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ἀλάλκοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἤματα δ' ὅλοις μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμοῖς.
γλῶσσαν ἑὴν ὄφιεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσοίμην συνεργῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρῶν,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἳ μὲν φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθριά μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθοις δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ δοχμώσαντες ἐφ' οἵμοισι δολῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἦμαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσας πόθον ἄμμι, πόροις μηδ' ἄπιθρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίπῃς σφετέρης ἅρπαγμα μενοινῆς,
μήποτε νικήσαντες ἀγέρωχοι ἔησι μανεῖεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄντυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψαι·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένῳ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέ ποτ' ἀρκέσσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀγρεύσει δ' ἀθέμιστον ἑὰ κακὰ κήδεα θυμοῦ.
εὐδικίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσει,
καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρελεύσεται οὔποτ' ὀπωπῇς.
ἔμπα γε μὴν ὁσίη σε βροτῶν μέλψει γενέθλη·
εὐθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ'.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσσας ἐμῆς ἀειήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
αὖτα σεῦ εὐχωλήν μευ ὅπως θύος ἰθύνειας.
ἑσπερίη δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωιτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσσας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνειας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῇσι μελήσοι,
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέος εἰς ἓν ἰόντι·
τῶν δὲ μετὰ προτόποις μὴ δ' εἰν ἀγορῇσι φανείην.
δαμνείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις·
μὴ δ' ἔτι αἰνοίμην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
εἰς ἔτι νωιτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδύνοιντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.
θαρσαλέοι μύθων ἀθεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν ἀΐδαο παρασχεδὸν ὧδε κεάσθη·
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλεῖται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακότητας ἐείδων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητος ἐείδοις·
εὔκηλος δὲ μοῦνος ἐπισπεύδων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμα΄.

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γενὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλειέντι πέλει μελεδήματι πρῶτος.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας, (σμυ-
φθεγξάμενος λιτὴν οἰκτίρμονα ποιμένα κό·
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῆσι·
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὕπερ ὅσσε γειτόνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠΐσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰσχανόωντος ἐμὴ πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδ᾿ ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιωνῆς·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἶθέ μοι ἀπρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω.
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβ΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ἀμώμου
ὅτε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,
ἔμπα γενὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφραδμονα κόσμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ὑπόδεχε λιτῆσιν·
σεῖο δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσαις·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσειας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἐχθὸς ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιωνήν,
ἀρρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδήθη.
ἀσχαλόων ἀχέεσσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθην.
αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσσυτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα πάντα περιφραδέως ἀνεμέτρον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμός ποθέει σ', ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ εἰσαΐοις, μογέων πρὶν πνεῦμα μεθείω.
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψειας ὀπωπήν,
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεητύος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δός νύ μοι αἴσιον οἶμον, ὅπη χρεὸς ἐστὶν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσοις,
πύργον ἐπεί σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθείην δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δός νύ μοι εὐδικίην βιότου τροφὸν εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμῆς δαμάσειας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·

οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάτῳ,
καὶ τέτατος σοφίῃ τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Εὐφήμοις μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐπὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἄρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μεροπηΐς, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσαιο ποιμήν·
ἅψ γ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἀΐδηλον σκοποειδέα τεύξεις.
μορμύρουσας στεροπῆς περιΐεις σκεδάσειας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσοις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω·
νευρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζοις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδον ἔλυσας.

χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μάκαρ τότε ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕδωρ.
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀργόνες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἐστὶν ἀϋτή.
πάντες ἀολλίζουσι τόσοις βεβελιθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς μέδεται φρεσὶν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ'.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐϋσθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσε μέλος σοφίης,
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίῃ δέ σε ὑψόσ' ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῆφι διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
σοὺ ὄνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῆφι διαμπερὲς ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἔσσι μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀπέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῦλα βοήσει,
καὶ σθένος ἀπερίοπτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.

σεῖο δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐκ ἐπιεικτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μίξει.
οὔ σευ ἀναύδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀστυφέλικτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει·
ἣν δὲ δικαιοσύνην κελαδοίατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
πλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρην τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίην μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καί σευ ἀγακλεῖειν θ' ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέουσι,
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητὸν μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἔξεις,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
αἰεὶ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ εὐδικίη τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὀλοοῦ ὑπὸ ῥήγματος αὖ δ' ἔρα πεσόντα.
εἰς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τεά περ τεκτήναο πάντα·
τοῖς δώῃς ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἀρμόδιον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐκπλήσσεις, ἐπὴν σέο χεῖρα πετάσσῃς.
πάντοθεν εὐδικίην μεθέπει βασιλῆος ἀταρποῖς·
ἐκ δ' εὐηγεσίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ περιΐσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανδημέϊ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' ἀΐων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐέλδοις·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάᾳ θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε μετ' ἀλλήκτοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμϛ΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλεν ὕμνος,
πεμπταῖον ξυνέεσθον ἔχων θρόον ἀλλήλοιϊν.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιώνης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιστον εἰσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μὴ δέ ποτ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅθεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.
οἱ ψυχῆς πλαμένης, σφετέρην πάλιν εἰς ἐπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μέριμναι.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγὸς,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε, (σης.
πόντον ἐρισμάραγδον, καὶ ὅσα τε ἐφέρει οἶδμα θαλάσ-
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς περιπίδεσσι φυλάσσει·
ὃς ἔργα βιαζομένοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πεινάλέοισι δίδοι ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδης πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεήλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀσκανίδεσσιν ἀείρας.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνεσκεν ἀλιτρῶν.

πωλεμέως ἄρξαντος ἀγακλέης βασιλεύσει,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεὸς Σιῶνος ἀνάσσων.

Ψαλμὸς ρμϛ'.

Ξεινὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλε ὕμνος,
ἑπταῖον ξυνέειθον ἔχων θρόον ἀλληλουΐα·
ἕμπα γε μὲν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μέλος ἐσθλὸν ἐτύχθη.
αἶνος νωϊτέρῳ καταθύμιος ἔσσετ' ἄνακτι.
κλεινὸς ἄναξ Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα τεύχων.
φῦλον ἐπαθροίσει κεκεδασμένον Ἰσραήλου.
ἰητὴρ οἷσίν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πένοιο ἀφελοστίγξων μελεδῶνας·
ἰσαῦος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
νωΐτερος θεός ἐστι μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ ἀνὴρ πινυτῆς μάκαρος κλυτὰ μέτρα νόησεν.
οἶδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων,
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζειν.
ἀρχόμεναι βασιλῆα θεῷ κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἑοῖς νεφέεσσι πυκάζει,
γαίῃ ἑτοιμάζων σφετέρῃ φυσίζοον ὄμβρον.
ὃς πόσον ὑψικόμοις καὶ ἐν οὔρεσι χόρτον ἀέξει,
ἀντέλλων ζυγίοισι βροτῶν μελιηδέα ποίην.
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἅρμενον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ἤρκεσε λιταζομένοισι νεοσσοῖς·
οὔ ποτ' ἐπαινήσειεν ἄναξ σθένος ἄσχετον ἵππου·
κνημάων δ' οὔ πω ἔμπαν ἀγάσσεται ἀνδρὸς ἐρωήν.
μᾶλλον ἐπὶ δμώεσσιν ἑοῖς κεχαρήσεται ἑαυτήν.

οἷς δ' ἐλεημοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς ρμζ.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλεία·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε τιμήεντα Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεὸν βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ σοὺς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὅς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δέ πιαλέῃ σε βίῃ μενοεικέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ἐπίρροθον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὁ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὡς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὕψοθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
εἰδομένην ψωμοῖσιν ἑὴν κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχεος ἧς κεν ἐὸν δύναται βροτὸς ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δὲ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρης κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλεία.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδίκετος ἀλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ αἰγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεὸν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄλλον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον διαυγὲς ὕδωρ.
πάντες ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δὲ ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐῤῥίζωθεν.
στῆσε δὲ διηνεκεῖ ταῦτ' ἄρ ἕδρασεν αὐτὸς αἰῶνι.
οὔποτε θεσπεσίη μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμή.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ῥυσταί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζωφεροῖο καταιγίδος ἠροφοίτης,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαποὶ, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θήρια γαίης.
ἑρπετὰ, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα πετηνὰ,
λαοὶ παντοδαποὶ, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
εὐθέσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἠβηταὶ γεραροὶ καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἶν ἑνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.

ὕμνος δ' εὐκλείης μελέτω γενεῆσι δικαίων·
δήμῳ θεσπεσίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμθ'.

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἀγγελία.

Μέλψατέ μοι βασιλῆϊ νέην καὶ ἐπήρατον οἴμην·
αἰὲν ἔχει κλισίης ὁσίων μελιζόμενον ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἷες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χορεῖεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ᾀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀΐσσοντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος καταθύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγει δ' ὑψώσει φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ' ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχαροίατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπερτερίας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμῃς ἀμφήκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοεργέας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοῖς μεθιέντας ἐλέγξαι.
τῶν δὲ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἐν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐριτίμων.
κραίνειν τ' εὐνομίην σπουδῇ μετὰ τοῖσι τελέσσει.
ὧδ' ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρν'.

Πένθ' ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μέλος ἀγγελία.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ἅμ' ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν στερεῇ κράτεος περιθάρπιμον ἀλκῆ.

μέλψατέ μιν σφετέροισιν ἀειρόμενον σθενέεσσι·
μέλψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις·
μέλψατέ μιν σάλπιγγος ἐρισθενέος παταγοῖσι·
μέλψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐρατεινῇ.
μέλψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφήμοισι χοροῖσι·
μέλψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις·
μέλψατε θείνοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί·
μέλψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμοῦ κύμβαλ' ἰόντες.
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς ρνα'.

Πέμπτης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος πέλει ἔκτος ὕμνος,
ὃν Γολιάτῳ μουνομαχήσας ἦσε Δαβίδος.

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην,
πατρῷον κατὰ δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
εἰροπόκων οἴων ἀγέλας ἀγροῖσι νεμεύων,
χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ' ἁρμονίην θεοτερπέα τεκτήναντο.
ὥς κεν ἀπαγγείλειεν ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμῶν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίης στρατιῆς ταχὺν ἄγγελον ἧκεν,
ἐκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μήλων,
καί μευ παλέῳ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἦ μὲν ἀδελφειοὺς μεγάλοις ἔχον ἠδὲ καὶ ἐσθλούς·
ἀλλ' οὔ σφιν βασιλεὺς κλέος ἤθελεν ἐσθλὸν ὀπάσσαι.
ἀλλοδαποῦ καλέοντος ἐναντίον ἀνέρος ἦλθεν,
αὐτὰρ ὅ μ' εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσσε πεποιθώς·
τοῖο δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα παρασταῖς·
λώβην δ' ἐξαλάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀτραλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκπολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα τελέθειν.

Σελίς. στίχου ἀρχή.

2 ἀεί, ὧδε, δευτέρ.

καὶ χολ ἀμπνώων.

τῆμος, συνέπτε.

3 Εὐδοκίης, ἴσως, Εὐδικίης.

6 πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμμύτορος.

9 οὐδέ, ἐπελήσατο.

13 ῥηγαπίνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἑνὶ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα,

λαυκανίην οἰχθέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμηπόωντες·
εὐλόμενον πέσσουσ' ὀφίων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν·
ῥιγίστοιο πόνου καὶ ἀρῆς στόμα τῶνδε βέβυσται.
ὦκα πόδας θύνουσιν ἐπ' ἀνδροφόνοισι κελεύθοις·
λισμελὲς σφετέρῃσιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδ' ἐπὶ εἰρήνης λαθικηδέος εἶδον ἄταρπιν,
οὐδὲ φόβον κατένωπα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται,

τῶν δ' ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

14 μηδέ, δυσάλυκτον. καί, ἐγείρει.

17 ἀθαν. ἀπείρατος.

20 θεσμός, ψυχοβόρος.

23 πρῶτον, Ἀγαθὸν ἑώας ἀπλήμως μῆκος,
Δαβίδος εἰκοστόν τε καὶ πρῶτον βοᾷ.

25 αὐτῶν, διηνεκέος.

ζῆ δ', δοῦλον δ' ἔσεταί οἱ.

26 Πρός, κλυτὸν ἦτορ.

32 ἀρχομένοις, ἑρπομένοις.

Δαβίδος, πινυτός τε δομησάμενος.

34 ἀπορ. μαστίης τε ὀδύνας.

35 ἔνθεν, ὑπάκουε.

ὄλβιοι, οἵτ' ἀνέδ.

36 ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος περισσεύειν δοκεῖ, ὃν οὐδὲ εἶχεν ἓν τῶν ἀντιγράφων.

36 οὐ δή, ὑπερβῶιεν ἀνάγκην.

42 Εννεπ. ἀτασθάλων.

44 καπνῷ, ὅμοος.

47 καί με δικ. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

τηλύγετόν μ' ἀπορρίψαι ἐλέγχει νεκρῷ ὁμοῖον.

49 ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.

ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.

50 νωΐτ. ὅσσοισι διοπτεύσας.

οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.

55 εὐδικ. ἀθέμιστον ὕβριν.

58 μῆψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.

59 γαίης, ἐμοῖς ἐπέεσσι.

ἐκ λιγυρῶν, δάκρυα μάρψομαι.

60 ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

61 ἐκ δέ, οὐδὲ τεῆς.

πάντα γάρ, ἐν ἄλλῳ παρεισβέβληται καὶ ἄλλος στίχος ἰσοδυναμῶν, οὗτος,

πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τά περ δρυμὸς ἔλλαχε φέρβειν.

62 ξυνός. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,

ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχάγρια μεῖζον ὀφέλλων.

64 εἰ θυσ. ἐπέτειλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ ἐπ ἔβλυσας.
68 εἰρήνῃ εἰρήνη.
80 ὅστ', μετεῖλω.
97 μηνσ. πολυγηθέα.
98 οὔατα, νωΐτερῳ.
ἀμμ. ὁμῶς.
101 καίοι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.
105 αὖτα, γουνάσονται.
108 ἔνθεν, περὶ πυθμώρος αἴης.
111 αὖθις Ιακώβου δωρήσαιο λιπίδιον νόσον.
ἐν ἄλλῳ δὲ,
αὖπις Ιακώβου δωρήσαιο λινόδι νόσον.
ἴσως, λιπίδι νόσον.
116 ὡς μέγ. ἔλλαβε πάντας.
132 πάντες, σὴν ὑμέοιεν εὐκλείην.
134 οὐδὲ, πόπον βλεφάροισι.
139 θάπτ. περὶ τάγελον ἀγκήν.
163 καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράποντι τεῷ συμφερέδμο
νι δοίης.
164 Θεαπέσιον, ἐξεπετάσθη.
174 χαρόται, χοπίναι.
ἔσαι, ὄλβισον.
188 αὐτὸς, ἀλυκτοπέδης.

1865792

TYPIS REGIIS EXCVDE-
BATVR PARISIIS
MENSE OCT.
M. D. LII.

[illegible]

5156